

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 55

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

7 martie 2009

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
IV <i>Informări</i>		
INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE		
Curtea de Justiție		
2009/C 55/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 44, 21.2.2009	1
V <i>Anunțuri</i>		
PROCEDURI JURISDICȚIONALE		
Curtea de Justiție		
2009/C 55/02	Cauza C-140/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 ianuarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Hecht-Pharma GmbH/Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg (Directiva 2001/83/CE — Articolul 1 punctul 2 și articolul 2 alineatul (2) — Noțiunea „medicament după criteriul funcției” — Produs a cărui calitate de medicament după criteriul funcției nu este stabilită — Luarea în considerare a concentrației de substanțe active)	2
2009/C 55/03	Cauza C-383/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 ianuarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Germania) — M-K Europa GmbH & Co. KG/Stadt Regensburg (Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Regulamentul (CE) nr. 258/97 — Articolul 1 alineatele (1)-(3) — Alimente și ingrediente alimentare noi)	3
2009/C 55/04	Cauza C-495/07: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 ianuarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Patent- und Markensenat — Austria) — Silberquelle GmbH/Maselli Strickmode GmbH (Mărci — Directiva 89/104/CEE — Articolele 10 și 12 — Decădere — Noțiunea „utilizare serioasă” a unei mărci — Aplicarea mărcii pe obiecte publicitare — Distribuirea gratuită de astfel de obiecte către cumpărătorii produselor titularului mărcii)	3

RO

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2009/C 55/05	Cauza C-502/07: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 ianuarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Naczelny Sad Administracyjny — Republica Polonă) — K-1 sp. zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy (TVA — Nereguli în declarația persoanei impozabile — Taxă suplimentară)	4
2009/C 55/06	Cauza C-539/07: Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 15 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/22/CE — Articolul 26 alineatul (3) — Numărul de apel de urgență unic european — Informații privind localizarea apelantului — Punerea la dispoziția autorităților care intervin în cazuri de urgență — Netranspunere în termenul prevăzut)	4
2009/C 55/07	Cauza C-259/08: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 79/409/CEE — Conservarea păsărilor sălbatice — Conservarea și menținerea habitatelor — Clasificarea ariilor de protecție specială — Interzicerea vânării și a capturării — Transpunere incorectă)	5
2009/C 55/08	Cauza C-421/08 P: Recurs introdus la 24 septembrie 2008 de Calebus, SA împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 14 iulie 2008 în cauza T-366/06, Calebus, SA/Comisia Comunităților Europene, susținută de Regatul Spaniei	5
2009/C 55/09	Cauza C-506/08 P: Recurs introdus la 14 noiembrie 2008 de Regatul Suediei împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2008 în cauza T-403/05, My Travel Group plc/Comisia Comunităților Europene	6
2009/C 55/10	Cauza C-520/08 P: Recurs introdus la 27 noiembrie 2008 de HUP Usługi Polska sp. z o.o. (fostă HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 24 septembrie 2008 în cauza T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (fostă HP Temporärpersonalgesellschaft mbH)/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Manpower, Inc.	7
2009/C 55/11	Cauza C-525/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 2 decembrie 2008 — Sylvia Bienek/Condor Flugdienst GmbH	8
2009/C 55/12	Cauza C-538/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Olanda) la 4 decembrie 2008 — X Holding BV/Staatssecretaris van Financiën	8
2009/C 55/13	Cauza C-541/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 4 decembrie 2008 — Fokus Invest AG/Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)	8
2009/C 55/14	Cauza C-549/08: Acțiune introdusă la 10 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda	9
2009/C 55/15	Cauza C-551/08: Acțiune introdusă la 11 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă	9
2009/C 55/16	Cauza C-552/08 P: Recurs introdus la 12 decembrie 2008 de Agrar-Invest-Tatschl GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) pronunțate la 8 octombrie 2008 în cauza T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH/Comisia Comunităților Europene	10
2009/C 55/17	Cauza C-558/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la 17 decembrie 2008 — Portakabin Limited și Portakabin BV/Primakabin BV	10
2009/C 55/18	Cauza C-560/08: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	11

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2009/C 55/19	Cauza C-565/08: Acțiune introdusă la 19 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	12
2009/C 55/20	Cauza C-570/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Anotato Dikastirio Kyprou (Κυπριακή Δημοκρατία) la 22 decembrie 2008 — Symyoulio Apochetefseos Lefkosias/Anatheoritiki Archi Prosforon	13
2009/C 55/21	Cauza C-571/08: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	13
2009/C 55/22	Cauza C-572/08: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	14
2009/C 55/23	Cauza C-573/08: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	14
2009/C 55/24	Cauza C-576/08 P: Recurs introdus la 23 decembrie 2008 de People's Mojahedin Organization of Iran împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 23 octombrie 2008 în cauza T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul Uniunii Europene	15
2009/C 55/25	Cauza C-577/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt (Belgia) la 29 decembrie 2008 — Rijksdienst voor pensioenen/E. Brouwer	16
2009/C 55/26	Cauza C-578/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Olanda) la 29 decembrie 2008 — Rhimou Chakroun/Minister van Buitenlandse Zaken	16
2009/C 55/27	Cauza C-579/08 P: Recurs introdus la 24 decembrie 2008 de Messer Group GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 15 octombrie 2008 în cauza T-305/06, Air Products and Chemicals Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)	17
2009/C 55/28	Cauza C-581/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de VAT and Duties Tribunal, Londra (Regatul Unit) la 29 decembrie 2008 — EMI Group Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	17
2009/C 55/29	Cauza C-584/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Liège (Belgia) la 29 decembrie 2008 — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA/Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)	18
2009/C 55/30	Cauza C-586/08: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) la 29 decembrie 2008 — Angelo Rubino/Ministero dell'Università e della Ricerca	19
2009/C 55/31	Cauza C-2/09: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 6 ianuarie 2009 — Petar Dimitrov Kalinchev/Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv	19
2009/C 55/32	Cauza C-5/09: Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	19
2009/C 55/33	Cauza C-10/09: Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	20
2009/C 55/34	Cauza C-11/09: Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	20

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2009/C 55/35	Cauza C-12/09: Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	21
2009/C 55/36	Cauza C-13/09: Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană	21
2009/C 55/37	Cauza C-240/08: Ordonanța președintelui Curții din 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului	21
Tribunalul de Primă Instanță		
2009/C 55/38	Cauza T-162/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 14 ianuarie 2009 — Kronoply/Comisia („Ajutoare de stat — Ajutoare regionale pentru proiecte mari de investiții — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună — Motivare — Efectul de stimulare al ajutorului — Necesitatea ajutorului”)	22
2009/C 55/39	Cauza T-399/06: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 21 ianuarie 2009 — giropay/OAPI (GIROPAY) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale GIROPAY — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	22
2009/C 55/40	Cauza T-296/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 21 ianuarie 2009 — Korsch/OAPI (PharmaCheck) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PharmaCheck — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Limitarea listei de produse”)	23
2009/C 55/41	Cauza T-307/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 21 ianuarie 2008 — Hansgrohe/OAPI (AIRSHOWER) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale AIRSHOWER — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)	23
2009/C 55/42	Cauza T-316/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 22 ianuarie 2009 — Commercy/OAPI — easyGroup IP Licensing (easyHotel) („Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală easyHotel — Marca națională verbală anterioară EASYHOTEL — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii produselor și a serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Asistență judiciară — Cerere formulată de administratorul judiciar al unei societăți comerciale — Articolul 94 alineatul (2) din Regulamentul de procedură”)	23
2009/C 55/43	Cauza T-352/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 14 ianuarie 2009 — Comisia/Rednap („Clauză compromisorie — Contracte încheiate în cadrul Celui de al șaselea program-cadru pentru activități de cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrative — Proiectele Rise și Healthline — Neconformitatea cu prevederile contractuale a unei părți din cheltuielile declarate — Rambursarea unei părți din sumele plătite în avans — Procedură de judecare în lipsă”)	24
2009/C 55/44	Cauza T-424/07: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 ianuarie 2009 — Pioneer Hi-Bred International/OAPI (OPTIMUM) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale OPTIMUM — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Obligație de motivare — Examinare din oficiu a faptelor — Articolul 73 și articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94”)	24
2009/C 55/45	Cauza T-372/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 19 decembrie 2008 — Bomba Energia Getränkevertriebs/OAPI — Eckes-Granini (Bomba) („Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțarea asupra fondului”)	25

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2009/C 55/46	Cauza T-137/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 17 decembrie 2008 — Portela/Comisia („Răspundere extracontractuală — Comercializare de termometre digitale defecte purtând marcajul «CE» — Lipsa de acțiune a Comisiei — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)	25
2009/C 55/47	Cauza T-209/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 16 decembrie 2008 — Gaedertz/OAPI — Living Byte Software (GlobalRemote) („Marcă comunitară — Cerere de declarare a nulității — Retragerea cererii de declarare a nulității — Nepronunțarea asupra fondului”)	26
2009/C 55/48	Cauza T-223/07 P: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Thierry/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2004 — Respingerea unei cereri de audiere a unui martor — Recurs în mod vădit inadmisibil”)	26
2009/C 55/49	Cauza T-285/07: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 16 decembrie 2008 — Italia/Parlamentul European și Comisia („Incident de procedură — Excepție de inadmisibilitate — Inadmisibilitatea parțială a unei acțiuni — Absența imputabilității actului atacat Parlamentului”)	26
2009/C 55/50	Cauza T-117/08: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 16 decembrie 2008 — Italia/CESE și Comisia („Incident de procedură — Excepție de inadmisibilitate — Inadmisibilitate parțială a acțiunii — Imposibilitatea de a imputa Comisiei actele”)	27
2009/C 55/51	Cauza T-468/08 R: Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 23 decembrie 2008 — AES-Tisza/Comisia („Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Decizia Comisiei prin care a fost declarat incompatibil cu piața comună ajutorul pe care autoritățile ungare l-ar fi acordat în favoarea anumitor producători de energie electrică, sub forma unor acorduri de cumpărare de electricitate — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței — Punerea în balanță a intereselor”)	27
2009/C 55/52	Cauza T-535/08: Acțiune introdusă la 8 decembrie 2008 — Tuzzi fashion/OAPI — El Corte Inglés (Emidio Tucci)	28
2009/C 55/53	Cauza T-536/08: Acțiune introdusă la 9 decembrie 2008 — Huvis/Consiliul	28
2009/C 55/54	Cauza T-537/08: Acțiune introdusă la 9 decembrie 2008 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber și alții/Consiliul	29
2009/C 55/55	Cauza T-538/08: Acțiune introdusă la 9 decembrie 2008 — REWE-Zentral/OAPI — Kodi Diskontläden (inéa)	29
2009/C 55/56	Cauza T-543/08: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — RWE und RWE Dea/Comisia	30
2009/C 55/57	Cauza T-544/08: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — Hansen & Rosenthal și H & R Wax Company Vertrieb/Comisia	31
2009/C 55/58	Cauza T-547/08: Acțiune introdusă la 12 decembrie 2008 — X Technology Swiss/OAPI (Reprezentarea unei șosete)	31
2009/C 55/59	Cauza T-550/08: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen/Comisia	32
2009/C 55/60	Cauza T-551/08: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — H & R ChemPharm GmbH/Comisia Comunităților Europene	32
2009/C 55/61	Cauza T-552/08: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Comisia/Domótica	33
2009/C 55/62	Cauza T-554/08: Acțiune introdusă la 8 decembrie 2008 — Evropaïki Dynamiki/Comisia	34

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2009/C 55/63	Cauza T-555/08: Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — IPublish Ganske Interactive Publishing/OAPI (reprezentarea unui aparat de navigație)	35
2009/C 55/64	Cauza T-556/08: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Slovenská pošta/Comisia	35
2009/C 55/65	Cauza T-557/08: Acțiune introdusă la 18 decembrie 2008 — mPAY24 GmbH/OAPI — Ultra (MPAY)	35
2009/C 55/66	Cauza T-560/08 P: Recurs introdus la 19 decembrie 2008 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 14 octombrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-74/07, Meierhofer/Comisia	36
2009/C 55/67	Cauza T-561/08: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — Bactria și Gutknecht/Comisia	37
2009/C 55/68	Cauza T-565/08: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Corsica Ferries France/Comisia	38
2009/C 55/69	Cauza T-566/08: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Total Raffinage Marketing/Comisia	38
2009/C 55/70	Cauza T-567/08 P: Recurs introdus la 19 decembrie 2008 de Bart Nijs împotriva Hotărârii pronunțate la 9 octombrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-49/06, Nijs/Curtea de Conturi	39
2009/C 55/71	Cauza T-568/08: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — M6/Comisia	40
2009/C 55/72	Cauza T-569/08: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Visonic/OAPI — Sedea Electronique (VISIONIC)	40
2009/C 55/73	Cauza T-570/08: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Deutsche Post/Comisia	41
2009/C 55/74	Cauza T-571/08: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Germania/Comisia	41
2009/C 55/75	Cauza T-573/08: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — TF1/Comisia	42
2009/C 55/76	Cauza T-575/08: Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — 4care/OAPI — Laboratorios Diafarm (Acumed)	43
2009/C 55/77	Cauza T-576/08: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2008 — Germania/Comisia	43
2009/C 55/78	Cauza T-578/08: Acțiune introdusă la 23 decembrie 2008 — DVB Project/OAPI — Eurotel (DVB)	44
2009/C 55/79	Cauza T-584/08: Acțiune introdusă la 30 decembrie 2008 — Cantiere Navale De Poli/Comisia	44
2009/C 55/80	Cauza T-586/08: Acțiune introdusă la 24 decembrie 2008 — Kerma/OAPI (BIOPIETRA)	45
2009/C 55/81	Cauza T-3/09: Acțiune introdusă la 2 ianuarie 2009 — Italia/Comisia	45
2009/C 55/82	Cauza T-4/09: Acțiune introdusă la 5 ianuarie 2009 — UniCredit/OAPI — Union Investment Privatfonds (UniCredit)	46
2009/C 55/83	Cauza T-9/09 P: Recurs introdus la 15 ianuarie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 4 noiembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-133/06, Marcuccio/Comisia	46

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	<i>Pagina</i>
2009/C 55/84	Cauza T-10/09: Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2009 — Formula One Licensing/OAPI — Racing — Live (F1 — Live)	47
2009/C 55/85	Cauza T-11/09: Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2009 — Özdemir/OAPI — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)	47
2009/C 55/86	Cauza T-16/09 P: Recurs introdus la 19 ianuarie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 4 noiembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-87/07, Marcuccio/Comisia	48
2009/C 55/87	Cauza T-20/09 P: Recurs introdus la 16 ianuarie 2009 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 4 noiembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-41/06, Marcuccio/Comisia	49
2009/C 55/88	Cauza T-23/09: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2009 — CNOP și CCG/Comisia	49
2009/C 55/89	Cauza T-24/09: Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2009 — Biocaps/Comisia	50
2009/C 55/90	Cauza T-132/98: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 17 decembrie 2008 — Groupe Perry și Isibiris/Comisia	50
2009/C 55/91	Cauza T-98/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Fédération nationale du Crédit agricole/Comisia	50

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2009/C 55/92	Cauza F-35/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 27 noiembrie 2008 — Klug/EMEA (Funcție publică — Agenți temporari — Neprelungirea unui contract pe durată determinată — Raport de evaluare defavorabil — Hărțuire morală)	51
2009/C 55/93	Cauza F-32/08: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 20 ianuarie 2009 — Klein/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Pensii — Pensie de invaliditate — Deces — Noțiunea „copil în întreținere” — Articolul 2 din anexa VII la statut — Despăgubire de deces — Ajutor de deces — Pensie de orfan)	51
2009/C 55/94	Cauza F-100/08: Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Petrilli/Comisia	52
2009/C 55/95	Cauza F-102/08: Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — Marcuccio/Comisia	52
2009/C 55/96	Cauza F-1/09: Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2009 — Putterie-De-Beukelaer/Comisia	53
2009/C 55/97	Cauza F-2/09: Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2009 — Menghi/ENISA	53
2009/C 55/98	Cauza F-3/09: Acțiune introdusă la 16 ianuarie 2009 — Ridolfi/Comisia	53
2009/C 55/99	Cauza F-21/08: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 decembrie 2008 — Gippini Fournier/Comisia	54

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2009/C 55/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 44, 21.2.2009

Publicații anterioare

JO C 32, 7.2.2009

JO C 19, 24.1.2009

JO C 6, 10.1.2009

JO C 327, 20.12.2008

JO C 313, 6.12.2008

JO C 301, 22.11.2008

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 ianuarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Hecht-Pharma GmbH/Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

(Cauza C-140/07) ⁽¹⁾

(Directiva 2001/83/CE — Articolul 1 punctul 2 și articolul 2 alineatul (2) — Noțiunea „medicament după criteriul funcției” — Produs a cărui calitate de medicament după criteriul funcției nu este stabilită — Luarea în considerare a concentrației de substanțe active)

(2009/C 55/02)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Hecht-Pharma GmbH

Pârât: Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Lüneburg

Cu participarea: Vertreterin des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesverwaltungsgericht — Interpretarea articolului 1 punctul 2 și a articolului 2 alineatul (2) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a

Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 136, p. 34, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 116) — Calificarea ca medicament a unui produs ce conține un component care poate provoca modificări fiziologice în caz de absorbție a unei doze mai puternice decât cea prevăzută în condiții normale de utilizare — Aplicabilitatea Directivei 2001/83/CE unui produs care ar putea eventual să fie calificat ca medicament, dar căruia nu i-a fost constatată calitatea de medicament — Noțiunea de medicament

Dispozitivul

- 1) Articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004, trebuie interpretat în sensul că Directiva 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27, nu se aplică în cazul unui produs a cărui calitate de medicament după criteriul funcției nu este stabilită în mod științific, fără a putea fi exclusă.
- 2) Articolul 1 punctul 2 litera (b) din Directiva 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27, trebuie interpretat în sensul că criteriul modului de utilizare a unui produs, al amplitudinii difuzării sale, al cunoașterii sale de către consumatori și al riscurilor pe care le poate implica utilizarea sa rămân relevante pentru a decide dacă acest produs intră la definiția medicamentului după criteriul funcției.
- 3) Articolul 1 punctul 2 litera (b) din Directiva 2001/83, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/27, trebuie interpretat în sensul că, în afara cazului substanțelor sau al combinațiilor de substanțe destinate stabilirii unui diagnostic medical, un produs nu poate fi considerat un medicament în sensul acestei dispoziții dacă, ținând seama de compoziția sa — inclusiv de concentrația de substanțe active — și în condiții normale de utilizare, nu este capabil să restabilească, să corecteze sau să modifice în mod semnificativ funcțiile fiziologice prin exercitarea unei acțiuni farmacologice, imunologice sau metabolice.

⁽¹⁾ JO C 117, 26.5.2007.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 ianuarie 2009
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Germania) —
M-K Europa GmbH & Co. KG/Stadt Regensburg**

(Cauza C-383/07) ⁽¹⁾

**(Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Regula-
mentul (CE) nr. 258/97 — Articolul 1 alineatele (1)-(3) —
Alimente și ingrediente alimentare noi)**

(2009/C 55/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: M-K Europa GmbH & Co. KG

Pârâtă: Stadt Regensburg

Cu participarea: Landesanwaltschaft Bayern

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bayerischer Verwaltungsgerichtshof — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) literele (d) și (e) și alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 ianuarie 1997 privind alimentele și ingredientele alimentare noi (JO L 43, p. 1) — Caracterul nou al unui aliment introdus pe piață într-o zonă geografică restrânsă a Comunității (San Marino) cu puțin timp înainte de intrarea în vigoare a regulamentulului în cazul în care alimentul este produs din ingrediente cu privire la care faptul de a fi utilizate pentru consumul uman este contestat sau poate fi stabilit numai într-o țară terță (Japonia) — Obligația ca alimentul să fie supus controlului

Dispozitivul

- 1) Importul unui produs alimentar în San Marino, înainte de intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 258/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 ianuarie 1997 privind alimentele și ingredientele alimentare noi, nu este o împrejurare relevantă pentru a aprecia dacă acest produs îndeplinește condiția privind consumul uman în mod semnificativ în Comunitate în sensul articolului 1 alineatul (2) din regulamentul menționat.
- 2) Împrejurarea că toate componentele unui produs alimentar, luate separat, îndeplinesc condiția prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 258/97 sau au un caracter inofensiv nu poate fi considerată suficientă pentru a înlătura aplicarea acestui regulament produsului alimentar elaborat. Pentru a decide dacă acesta trebuie calificat drept aliment nou în sensul Regulamentului nr. 258/97, autoritatea națională competentă trebuie să se pronunțe, de la caz la caz, ținând cont de toate caracteristicile produsului alimentar, precum și de procesul de producție.
- 3) Împrejurarea că toate algele care intră în compoziția unui produs alimentar în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (d) din Regula-

mentul nr. 258/97 îndeplinesc condiția privind consumul uman în mod semnificativ în Comunitate, în sensul articolului 1 alineatul (2) din acest regulament, nu este suficientă pentru a înlătura aplicarea regulamentului în cazul produsului respectiv.

- 4) Experiența privind calitatea unui produs alimentar acumulată exclusiv în afara Europei nu este suficientă pentru a se constata că acesta intră în categoria produselor alimentare „care au un istoric de utilizare în condiții de siguranță” în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (e) din Regulamentul nr. 258/97.
- 5) Întreprinzătorul nu are obligația de a iniția procedura prevăzută la articolul 13 din Regulamentul nr. 258/97.

⁽¹⁾ JO C 283, 24.11.2007.

**Hotărârea Curții (Camera întâi) din 15 ianuarie 2009
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Oberster Patent- und Markensenat — Austria) —
Silberquelle GmbH/Maselli Strickmode GmbH**

(Cauza C-495/07) ⁽¹⁾

**(Mărci — Directiva 89/104/CEE — Articolele 10 și 12 —
Decădere — Noțiunea „utilizare serioasă” a unei mărci —
Aplicarea mărcii pe obiecte publicitare — Distribuirea
gratuită de astfel de obiecte către cumpărătorii produselor
titularului mărcii)**

(2009/C 55/04)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Patent- und Markensenat

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Silberquelle GmbH

Pârâtă: Maselli Strickmode GmbH

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Patent und Markensenat — Interpretarea articolului 10 alineatul (1) și a articolul 12 alineatul (1) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92) — Decăderea din drepturi a titularului mărcii — Noțiunea de utilizare serioasă a mărcii — Mărfuri (băuturi nealcoolice) oferite ca primă la vânzarea altor mărfuri (textile).

Dispozitivul

Articolul 10 alineatul (1) și articolul 12 alineatul (1) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretate în sensul că, în cazul în care titularul unei mărci aplică marca respectivă pe obiecte pe care le oferă gratuit cumpărătorilor produselor sale, acesta nu realizează o utilizare serioasă a mărcii pentru clasa din care fac parte obiectele menționate.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 15 ianuarie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Naczelnny Sad Administracyjny — Republica Polonă) — K-1 sp. zoo/Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

(Cauza C-502/07) (¹)

(TVA — Nereguli în declarația persoanei impozabile — Taxă suplimentară)

(2009/C 55/05)

Limba de procedură: poloneza

Instanța de trimitere

Naczelnny Sad Administracyjny

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: K-1 sp. zoo

Pârât: Dyrektor Izby Skarbowej w Bydgoszczy

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Naczelnny Sad Administracyjny (Polonia) — Interpretarea articolului 2 alineatele (1) și (2) din Prima directivă 67/227/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre privind impozitele pe cifra de afaceri (JO L 71, p. 1301), precum și a articolului 2, a articolului 10 alineatul (1) litera (a), a articolului 10 alineatul (2), a articolului 27 alineatul (1) și a articolului 33 din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Legislație națională care prevede impunerea unei sarcini fiscale suplimentare în caz de constatare a unor nereguli în declarația persoanei supuse la plata TVA

Dispozitivul

- 1) Sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată, astfel cum a fost definit la articolul 2 primul și al doilea paragraf din Prima directivă 67/227/CEE a Consiliului din 11 aprilie 1967 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri, precum și la articolul 2 și la articolul 10 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/66/CE a Consiliului din 26 aprilie 2004, nu se opune ca un stat membru să prevadă în legislația sa o sancțiune administrativă susceptibilă să fie aplicată persoanelor supuse plății taxei pe valoarea adăugată precum „sarcina fiscală suplimentară” prevăzută la articolul 109 alineatele 5 și 6 din Legea privind taxa pe bunuri și pe servicii (ustawa o podatku od towarów i usług) din 11 martie 2004.
- 2) Dispoziții precum cele care figurează la articolul 109 alineatele 5 și 6 din Legea privind taxa pe bunuri și pe servicii din 11 martie 2004 nu constituie „măsuri speciale de derogare” pentru a preveni anumite tipuri de evaziune fiscală sau de fraudă în sensul articolului 27 alineatul (1) din A șasea directivă 77/388, cu modificările ulterioare.
- 3) Articolul 33 din A șasea directivă 77/388, cu modificările ulterioare, nu se opune menținerii unor dispoziții precum cele care figurează la articolul 109 alineatele 5 și 6 din Legea privind taxa pe bunuri și pe servicii din 11 martie 2004.

(¹) JO C 22, 26.1.2008.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 15 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-539/07) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/22/CE — Articolul 26 alineatul (3) — Numărul de apel de urgență unic european — Informații privind localizarea apelantului — Punerea la dispoziția autorităților care intervin în cazuri de urgență — Netranspunere în termenul prevăzut)

(2009/C 55/06)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Montaguti și A. Nijenhuis, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. M. Braguglia, agent și S. Fiorentino, avvocato dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a actelor necesare pentru a se conforma articolului 26 alineatul (3) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal) (JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213)

Dispozitivul

1) Prin nepunerea la dispoziția autorităților care intervin în cazuri de urgență a informațiilor privind localizarea apelantului, în măsura posibilităților tehnice, pentru toate apelurile la numărul de apel de urgență unic european „112”, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 26 alineatul (3) din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (directiva privind serviciul universal).

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 15 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-259/08) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 79/409/CEE — Conservarea păsărilor sălbatice — Conservarea și menținerea habitatelor — Clasificarea ariilor de protecție specială — Interzicerea vânării și a capturării — Transpunere incorectă)

(2009/C 55/07)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Patakia și D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: E. Skandalou, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Netranspunerea articolului 3 alineatul (1) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 103 din 25 aprilie 1979, p. 1, Ediție specială 15/vol. 1, p. 77) — Transpunerea incorectă a articolului 3 alineatul (2), a articolului 4 alineatul (1), a articolului 5 și a articolului 8 alineatul (1) din directiva menționată

Dispozitivul

1) Prin neluarea tuturor măsurilor necesare în vederea transpunerii complete și/sau corecte a obligațiilor ce decurg din articolul 3 alineatele (1) și (2), din articolul 4 alineatul (1), din articolul 5 și din articolul 8 alineatul (1) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor dispoziții.

2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 209, 15.8.2008.

Recurs introdus la 24 septembrie 2008 de Calebus, SA împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 14 iulie 2008 în cauza T-366/06, Calebus, SA/Comisia Comunităților Europene, susținută de Regatul Spaniei

(Cauza C-421/08 P)

(2009/C 55/08)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Calebus, SA (reprezentant: R. Bocanegra Sierra, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene și Regatul Spaniei

Concluziile recurente

Constatarea admisibilității recursului declarat împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță din 14 iulie 2008, prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea formulată de Calebus, SA în cauza T-366/06 și, după îndeplinirea procedurilor legale necesare, anularea ordonanței atacate, admiterea cererii inițiale și a solicitărilor reclamantei.

Motivele și principalele argumente

Recursul a fost declarat împotriva Ordonanței Tribunalului de Primă Instanță din 14 iulie 2008, prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea formulată de Calebus, SA în cauza T-366/06, având ca obiect anularea Deciziei 2006/613/CE (¹) a Comisiei din 19 iulie 2006 de adoptare a listei siturilor de importanță comunitară (SIC) pentru regiunea biogeografică mediteraneeană, în măsura în care, prin aceasta, exploatarea „Las Cuerdas” este inclusă în cadrul SIC „ES61110006 Ramblas de Gergal, Tabernas y Sur de Sierra Alhamilla”, sit care a fost cuprins în lista prevăzută de directivă.

În susținerea recursului se arată că ordonanța atacată este afectată de o eroare de drept întrucât constată că cererea este inadmisibilă în măsura în care societatea reclamantă nu are interesul de a solicita anularea deciziei. Spre deosebire de cele indicate în ordonanță, Decizia 2006/613 impune statelor membre ca, în orice caz, în mod autonom și automat, să supună siturile de importanță comunitară, între care se înscrie și domeniul „Las Cuerdas”, unui regim de conservare prin care, în mod obligatoriu, se limitează posibilitățile de exploatare a terenului, reducându-se astfel atât productivitatea cât și valoarea comercială a acestuia. Statele membre dispun de o marjă de apreciere pentru a stabili conținutul concret al măsurilor în speță, dar nu pentru a decide dacă terenurile pot sau nu pot să fie supuse unor măsuri de tipul celor descrise. Ca urmare, existența acestei marje nu este contrară efectului direct al Deciziei asupra situației juridice a societății recurente.

(¹) JO L 259, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 21.

Recurs introdus la 14 noiembrie 2008 de Regatul Suediei împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a treia extinsă) pronunțate la 9 septembrie 2008 în cauza T-403/05, My Travel Group plc/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-506/08 P)

(2009/C 55/09)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Regatul Suediei (reprezentanți: K. Petkovska, A. Falk și S. Johannesson, agenți)

Celelalte părți în proces: MyTravel Group plc, Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Anularea punctului 2 din dispozitivul Hotărârii pronunțate la 9 septembrie 2008 de Tribunalul de Primă Instanță (¹) în cauza T-403/05;
- anularea Deciziei Comisiei din 5 septembrie 2005 [D(2005) 8461], potrivit concluziilor formulate de MyTravel Group plc la Tribunalul de Primă Instanță, în măsura în care prin aceasta se refuză accesul la raportul și la celelalte documente de lucru ale Comisiei;
- anularea Deciziei Comisiei din 12 octombrie 2005 [D(2005) 9763], potrivit concluziilor formulate de MyTravel Group plc la Tribunalul de Primă Instanță, în măsura în care prin

aceasta se refuză accesul la celelalte documente interne ale Comisiei și

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Principiul transparenței și accesului la documentele instituțiilor prezintă o importanță majoră pentru toate activitățile instituțiilor și, prin urmare, și pentru procedura administrativă internă a unei instituții. Articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul privind transparența dispune, printre altele, că acesta se aplică în privința tuturor documentelor deținute de o instituție, cu alte cuvinte în privința documentelor concepute sau primite de către aceasta și aflate în posesia sa, în toate domeniile de activitate ale Uniunii Europene. Cu toate acestea, raționamentul Tribunalului de Primă Instanță în privința principalelor chestiuni conduce la concluzia că ar fi necesar să existe o condiție generală de confidențialitate în ceea ce privește documentele interne în domeniul administrativ. Acest raționament nu este conform principiului celei mai largi transparențe posibile.
2. În opinia recurentului, raționamentul Tribunalului de Primă Instanță în ceea ce privește prima decizie, referitoare la raportul și la documentele aferente acestuia, conduce la concluzia că nu ar fi fost necesar ca Comisia să examineze problema divulgării prin raportare la conținutul fiecărui document privit izolat și să efectueze o apreciere asupra caracterului sensibil al informațiilor care figurează în raport și în celelalte documente, ci dimpotrivă, aceasta ar fi respins în mod întemeiat cererea de divulgare pentru motivul că, în caz contrar, funcționarii nu ar putea să își exprime liber opiniile. În temeiul raționamentului general al Tribunalului de Primă Instanță în ceea ce privește protecția libertății de opinie a autorilor documentelor, nu este posibil să se decidă când pot fi divulgate documentele, dacă acestea pot fi într-adevăr divulgate.
3. Recurentul consideră că, în ceea ce privește a doua decizie, referitoare la alte documente din dosar, Tribunalului de Primă Instanță nu veghează la respectarea exigenței de principiu potrivit căreia este necesar să se examineze dacă conținutul fiecărui document privit izolat este atât de sensibil încât divulgarea lui ar aduce grav atingere procesului decizional. Raționamentul general al Tribunalului de Primă Instanță constă, în esență, în a considera că ar fi imposibil ca funcționarii Comisiei să comunice în mod liber în cazul în care informațiile care nu figurează în decizia finală ar fi fost făcute publice. În baza unui astfel de raționament, nu ar fi necesară vreo examinare pentru a se determina dacă conținutul documentului în cauză este atât de sensibil încât divulgarea acestuia ar produce un prejudiciu procesului decizional.
4. Reclamantul pune sub semnul îndoielii faptul că raportul auditorului și nota adresată comitetului consultativ de către Direcția Generală Concurență pot fi considerate în mod real drept documente de uz intern a căror confidențialitate poate, prin urmare, să fie păstrată în temeiul dispozițiilor privind protecția procesului decizional intern.

5. Potrivit recurentului, raționamentul Tribunalului de Primă Instanță în ceea ce privește avizele serviciului juridic contravine hotărârii pe care Curtea a pronunțat-o în cauza Turco. Deși prezenta cauză nu se referă la procesul de legiferare, în mod evident trebuie să se efectueze și în speță o examinare din perspectiva conținutului avizelor. Împrejurarea că legalitatea unei decizii anterioare riscă să fie pusă în discuție nu constituie în sine un motiv pentru nedivulgarea unui document, ci dimpotrivă. Lipsa unor informații poate determina prin ea însăși îndoiele în privința legalității unei anumite decizii și a legitimității procesului decizional în ansamblul său. Riscul apariției unor astfel de îndoiele ar putea fi de asemenea evitat în cazul în care Comisia ar indica în mod clar în decizie motivele pentru care a optat pentru o soluție care nu fusese recomandată de serviciul juridic. Afirmarea potrivit căreia serviciul juridic ar fi mai reticent și mai prudent este lipsită de fundament, asemănător raționamentului Tribunalului în ceea ce privește celelalte documente. Pe de altă parte, recurentul consideră că argumentul potrivit căruia serviciul juridic ar întâmpina dificultăți în apărarea unei poziții diferite în fața instanței este enunțat în termeni prea generali pentru a se putea stabili existența unui risc previzibil în mod rezonabil, iar nu pur ipotetic.
6. Recurentul nu pune la îndoială că mare parte din conținutul documentelor în discuție poate fi deosebit de sensibil și că trebuie să rămână confidențial. Cu toate acestea, potrivit jurisprudenței, o astfel de concluzie trebuie să se întemeieze pe o examinare concretă și individuală pentru a se stabili dacă divulgarea conținutului documentului ar aduce atingere în mod grav interesului de protecție a documentelor.
7. În ceea ce privește libertatea de opinie a funcționarilor, recurentul dorește să sublinieze faptul că un funcționar are obligația să își îndeplinească atribuțiile aferente postului său care îi sunt acordate în conformitate cu statutul funcționarilor angajați în instituțiile europene. Împrejurarea că publicul are, prin lege, dreptul de a le analiza activitățile nu constituie un motiv valabil care să îl scutească de îndeplinirea de a-și îndeplini atribuțiile conform obligațiilor care îi revin.
8. O întreprindere parte la o operațiune de concentrare, precum orice cetățean al Uniunii sau orice întreprindere care își are sediul în Uniunea Europeană, are dreptul de a fi informat cu privire la un document, chiar dacă informațiile care figurează în acesta sunt confidențiale în temeiul protecției procesului de decizie internă, atunci când există totuși un interes public superior care justifică divulgarea documentului. Potrivit recurentului, considerațiile avansate de MyTravel ar putea constitui un astfel de interes și nu ar putea fi înlăturate printr-o simplă referire la interesele private ale reclamantului, astfel cum a făcut Tribunalul. Reclamantul nu are obligația de a invoca sau de a dovedi nimic în această privință; dimpotrivă, instituțiile sunt cele care au obligația de a demonstra existența unui interes public superior.
9. Recurentul susține că, prin decizia sa, Tribunalul de Primă Instanță a încălcat dreptul comunitar și nu a aplicat în mod corect articolul 4 alineatul (2) a doua liniuță și alineatul (3) din Regulamentul privind transparența.

10. În orice caz, este probabil să existe părți din aceste documente care să poată fi divulgate în temeiul dispozițiilor referitoare la divulgarea parțială care figurează la articolul 4 alineatul (6) din Regulamentul privind transparența.

(¹) JO C 272, p. 18.

Recurs introdus la 27 noiembrie 2008 de HUP Usługi Polska sp. z o.o. (fostă HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) pronunțate la 24 septembrie 2008 în cauza T-248/05, HUP Usługi Polska sp. z o.o. (fostă HP Temporärpersonalgesellschaft mbH)/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Manpower, Inc.

(Cauza C-520/08 P)

(2009/C 55/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: HUP Usługi Polska sp. z o.o. (fostă HP Temporärpersonalgesellschaft mbH) (reprezentant: M. Ciresa, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Manpower, Inc.

Concluziile recurenței

- Anularea hotărârii atacate cu recurs;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că hotărârea Tribunalului de Primă Instanță încalcă articolul 51 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) literele (b), (c), (d) și (g) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 2 decembrie 2008 — Sylvia Bienek/Condor Flugdienst GmbH

(Cauza C-525/08)

(2009/C 55/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sylvia Bienek

Pârâtă: Condor Flugdienst GmbH

Întrebările preliminare

1) Schimbarea unei rezervări realizată prin transferul unui pasager într-un alt zbor decât cel prevăzut inițial reprezintă o situație care se încadrează în domeniul de aplicare al articolului 4 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 ⁽¹⁾?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

Această dispoziție este aplicabilă în cazul unei schimbări a rezervării care nu a fost decisă de operatorul de transport aerian, ci exclusiv de tour operator?

⁽¹⁾ JO L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Olanda) la 4 decembrie 2008 — X Holding BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-538/08)

(2009/C 55/12)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: X Holding BV

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

1) Articolul 11 alineatul (4) din A doua directivă și articolul 17 alineatul (6) din A șasea directivă trebuie să fie interpretate în sensul că un stat membru care a intenționat să facă uz de facultatea prevăzută prin aceste dispoziții de a exclude (sau de a continua să excludă) deducerea categoriilor de cheltuieli care sunt descrise prin faptul că „oferă un mijloc de transport individual” a respectat condiția de a desemna o categorie de bunuri și de servicii definite în mod corespunzător?

2) Dacă răspunsul la prima întrebare este afirmativ, articolul 6 alineatul (2) și articolul 17 alineatele (2) și (6) din A șasea directivă permit ca o dispoziție legală națională precum cea din cauză, adoptată înainte de intrarea în vigoare a acestei directive, să prevadă că un contribuabil nu poate deduce integral TVA plătită în momentul achiziționării anumitor bunuri și servicii care sunt utilizate parțial în scopuri profesionale și parțial în scopuri private de către personal, dar că poate deduce integral TVA numai în măsura în care TVA este imputată pentru utilizarea în scopuri profesionale?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Oberster Gerichtshof (Austria) la 4 decembrie 2008 — Fokus Invest AG/Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

(Cauza C-541/08)

(2009/C 55/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Fokus Invest AG

Pârâtă: Finanzierungsberatung-Immobilientreuhand und Anlageberatung GmbH (FIAG)

Întrebările preliminare

1) Articolul 25 din anexa I la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, privind libera circulație a persoanelor ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că egalitatea de tratament cu resortisanții naționali prevăzută în materie de achiziție de bunuri imobile este valabilă pentru persoane fizice, dar nu și pentru societăți?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare,

dispozițiile Legii privind dobândirea de bunuri imobile în Viena de către cetățenii străini (Wiener Ausländergrunderwerbsgesetz, denumită în continuare „WrAuslGEG”), care impun la achiziționarea de bunuri imobile de către societăți străine prezentarea unui atestat de scutire de obligația de autorizare, conform articolului 5, alineatul 4 și articolului 3 punctul 3 din WrAuslGEG, constituie o restricție în calea liberei circulații a capitalurilor, conform articolului 56 CE, admisibilă în raport cu Elveția ca țară terță, potrivit articolului 57 alineatul (1) CE?

⁽¹⁾ JO 2002, L 114, p. 6.

Acțiune introdusă la 10 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-549/08)

(2009/C 55/14)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: P. Dejmek, A.A. Gilly, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/70/CE ⁽¹⁾ din 1 august 2006 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2005/60/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește definiția „persoanelor expuse politic” și criteriile tehnice de aplicare a procedurilor simplificate de precauție privind clientela, precum și de exonerare pe motivul unei activități financiare desfășurate în mod ocazional sau la scară foarte limitată sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 15 decembrie 2007.

⁽¹⁾ JO L 214, p. 29, Ediție specială 09/vol. 2, p. 241.

⁽²⁾ JO L 309, p. 15, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 214.

Acțiune introdusă la 11 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Polonă

(Cauza C-551/08)

(2009/C 55/15)

Limba de procedură: poloneza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Yerrell și M. Kaduczak, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea și de modificare a Directivelor 73/239/CEE și 92/49/CEE ale Consiliului, precum și a Directivelor 98/78/CE și 2002/83/CE ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 64 din această directivă;

— obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a Directivei 2005/68/CE a expirat la 10 decembrie 2007.

⁽¹⁾ JO L 323, 9.12.2005, p. 1.

Recurs introdus la 12 decembrie 2008 de Agrar-Invest-Tatschl GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a opta) pronunțate la 8 octombrie 2008 în cauza T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-552/08 P)

(2009/C 55/16)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Agrar-Invest-Tatschl GmbH (reprezentanți: U. Schrömbges și O. Wenzlaff, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- Anularea hotărârii atacate, pronunțată de Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene la 8 octombrie 2008 în cauza T-51/07, Agrar-Invest-Tatschl GmbH/Comisia;
- anularea, potrivit primului dintre capetele de cerere prezentate în cererea introductivă, depusă la 22 februarie 2007 în procedura în fața Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene în cauza T-51/07, a articolului 1 alineatul (2) și a articolului 1 alineatul (3) din Decizia C(2006) 5789 final (REC 05/05) a Comisiei din 4 decembrie 2006.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță prin care a fost respinsă acțiunea recurente îndreptată împotriva Deciziei C (2006) 5789 final a Comisiei din 4 decembrie 2006 privind înscrierea ulterioară în evidența contabilă a taxelor la import datorate de recurentă pentru importul de zahăr provenind din Croația.

Tribunalul a motivat respingerea acțiunii formulate de recurentă prin lipsa bunei-credințe care reprezintă una dintre cele patru cerințe ce trebuie îndeplinite cumulativ pentru a nu fi efectuată înscrierea ulterioară în evidența contabilă a taxelor la import. Tribunalul a afirmat că, în temeiul 220 alineatul (2) litera (b) al cincilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (denumit în continuare „Codul vamal”), debitorul nu poate invoca buna sa credință în cazul în care Comisia a publicat, astfel cum s-a întâmplat în speță, în Jurnalul Oficial un aviz către importatori în care semnalează că există suspiciuni întemeiate în ceea ce privește aplicarea corectă a regimului preferențial de către țara beneficiară. Potrivit Tribunalului, nu este important nici faptul că recurenta a acționat cu bună-credință având în vedere confirmarea *a posteriori* a autenticității și a exactității certificatelor de circulație a mărfurilor, întrucât, în orice caz, aceasta nu a acționat cu bună-credință la momentul la care a fost efectuat importul.

Recurenta invocă în susținerea recursului formulat greșita interpretare efectuată de Tribunal a articolului 220 alineatul (2) litera (b) al cincilea paragraf din Codul vamal. Aceasta susține că interpretarea Tribunalului se întemeiază pe o eroare de drept în măsura în care acesta a considerat că avizul Comisiei publicat în Jurnalul Oficial referitor la suspiciunile întemeiate în ceea ce privește aplicarea corectă a regimului preferențial de către țara beneficiară are ca efect excluderea bunei-credințe chiar și atunci când, precum în speță, certificatele în cauză emise în vederea aplicării regimului preferențial erau supuse, după publicarea avizului de avertizare, unei proceduri de verificare în urma căreia a fost confirmată autenticitatea și exactitatea acestora.

Tribunalul nu ar fi luat în considerare faptul că efectul unui aviz de avertizare, prevăzut la articolul 220 alineatul (2) litera (b) al cincilea paragraf din Codul vamal, este limitat de principiul potrivit căruia trebuie recunoscute deciziile emise de autoritățile vamale ale unei țări terțe în cadrul unui sistem de cooperare administrativă. Prevederea Codului vamal în cauză ar presupune existența unei ficțiuni juridice referitoare la o prezumție de re-credință care poate fi răsturnată, astfel cum este cazul în speță, tocmai prin efectuarea unei proceduri de verificare. Buna-credință a recurente ar fi, așadar, restabilită ca urmare a confirmării *a posteriori* a autenticității și a exactității certificatelor de circulație a mărfurilor, ceea ce înseamnă că recurenta se putea baza pe faptul că suspiciunile întemeiate care se aflaseră în originea publicării avizului de avertizare al Comisiei fuseseră înlăturate în cursul procedurii de verificare. Buna-credință a recurente ar depinde, așadar, nu de corecta emitere a certificatelor de circulație a mărfurilor în cauză de către autoritățile croate, ci de corecta verificare a acestor certificate de către autoritățile vamale pe baza suspiciunilor prezentate în avizul de avertizare al Comisiei cu privire la corecta emitere a respectivelor certificate.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la 17 decembrie 2008 — Portakabin Limited și Portakabin BV/Primakabin BV

(Cauza C-558/08)

(2009/C 55/17)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Portakabin Limited și Portakabin BV

Pârâtă: Primakabin BV

Întrebările preliminare

- 1) a) În cazul în care o întreprindere care comercializează produse sau servicii determinate (denumită în continuare „autorul publicității”) utilizează posibilitatea de a înscrie la operatorul unui motor de căutare pe internet un cuvânt-cheie [În cadrul publicității pe internet, se poate utiliza posibilitatea de a înregistra, contra cost, așa-numite cuvinte-cheie („adwords”) în motoare de căutare precum Google. La tastarea unui astfel de cuvânt-cheie, apare un link la pagina de internet a autorului publicității, fie pe lista paginilor de internet găsite, fie sub formă de publicitate pe pagina cu rezultatele căutării, cu titlul „linkuri comerciale”.] identic cu o marcă înregistrată de către o altă întreprindere (denumită în continuare „titularul mărcii”) pentru produse sau servicii similare, iar cuvântul-cheie înscris are drept consecință faptul că — fără ca acest lucru să poată fi remarcat de către utilizatorul motorului de căutare — utilizatorul de internet care tastează acest cuvânt găsește pe lista de rezultate a operatorului motorului de căutare un link către pagina de internet a autorului publicității, acest lucru reprezintă o utilizare de către autorul publicității a mărcii înregistrate în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 89/104/CEE (1)?
- b) Există vreo diferență în această privință în cazul în care linkul figurează
- pe lista obișnuită a paginilor găsite sau
 - în cadrul unei secțiuni publicitare prezentată ca atare?
- c) Există vreo diferență în această privință
- dacă autorul publicității oferă efectiv, chiar din cuprinsul mențiunii care reprezintă linkul de pe pagina de internet a operatorului motorului de căutare, produse și servicii identice cu produsele și serviciile pentru care a fost înregistrată marca sau
 - dacă autorul publicității oferă efectiv, pe o pagină de internet proprie — către care poate fi redirecționat utilizatorul de internet [menționat la întrebarea 1) a)] prin accesarea linkului de pe pagina motorului de căutare („hyperlink”) —, produse sau servicii identice cu produsele și serviciile pentru care a fost înregistrată marca?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1), articolul 6 din directivă, în special articolul 6 alineatul (1) literele (b) și (c), poate determina imposibilitatea pentru titularul mărcii de a interzice utilizarea descrisă în întrebarea 1) și, în acest caz, în ce împrejurări?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1), articolul 7 din directivă este aplicabil în cazul în care oferta autorului publicității menționat la întrebarea 1) se referă la produse puse în circulație în Comunitate sub marca menționată la întrebarea 1) sau cu autorizația titularului acestei mărci?
- 4) Răspunsurile la precedentele întrebări sunt valabile și în ceea ce privește cuvintele-cheie menționate la întrebarea 1) înregistrate de către autorul publicității, în cuprinsul cărora marca este în mod deliberat redată cu mici greșeli, astfel încât posibilitățile de căutare ale publicului utilizator de internet devin mai eficiente având în vedere faptul că, pe pagina de internet a autorului publicității, marca este redată corect?

- 5) Dacă și în măsura în care răspunsurile la întrebările prezentate mai sus conduc la concluzia că nu este vorba despre o utilizare a mărcii în sensul articolului 5 alineatul (1) din directivă, statele membre pot acorda pur și simplu, în privința utilizării unor cuvinte-cheie precum cele în cauză în prezentul litigiu, potrivit articolului 5 alineatul (5) din directivă, conform dispozițiilor aplicabile în aceste state referitoare la protecția împotriva utilizării unui semn în alte scopuri decât acelea de a distinge produsele sau serviciile, o protecție împotriva utilizării acestui semn atunci când, conform aprecierii instanțelor acestor state membre, generează un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii ori se aduce atingere acestora sau, în această privință, instanțelor naționale li se aplică limitele stabilite de dreptul comunitar, legate de răspunsurile la întrebările precedente?

(1) Prima directivă a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92).

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-560/08)

(2009/C 55/18)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: S. Pardo Quintillán, D. Recchia și J.-B. Laignelot, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin:
 - în temeiul articolului 2 alineatul (1), al articolului 3, al articolului 4 alineatul (1) sau, după caz, alineatul (2) și al articolului 5 din Directiva 85/337/CEE (1) a Consiliului din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, în ceea ce privește proiectele individuale de lărgire și/sau refacere a autostrăzii M-501 corespunzătoare segmentelor 1, 2 și 4; în temeiul articolului 6 alineatul (2) și al articolului 8 din Directiva 85/337/CEE, în ceea ce privește proiectele individuale de lărgire și/sau refacere a autostrăzii M-501 corespunzătoare segmentelor 2 și 4, precum și în temeiul articolului 9 din Directiva 85/337/CEE, în ceea ce privește proiectele individuale de lărgire și/sau refacere a autostrăzii M-501 corespunzătoare segmentelor 1, 2 și 4;

- în temeiul articolului 6 alineatele (3) și (4) din Directiva 92/43/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, coroborat cu articolul 7 din aceeași directivă, în ceea ce privește proiectele individuale de lărgire și/sau refacere a autostrăzii M-501 corespunzătoare segmentelor 1, 2 și 4, cât privește aria de protecție specială avifaunistică ES 0000056 „Encinares del río Alberche y río Cofio”;
- în temeiul Directivei 92/43/CEE, astfel cum a fost interpretată prin Hotărârile Curții de Justiție din 13 ianuarie 2005, în cauza C-117/03, și din 14 septembrie 2006, în cauza C-244/05, precum și în temeiul prevederilor articolului 12 alineatul (1) literele (b) și (d) din această directivă, în ceea ce privește proiectele individuale de lărgire și/sau refacere a autostrăzii M-501 corespunzătoare segmentului 1, cât privește zona propusă ca sit de importanță comunitară ES 3110005 „Cuenca del río Guadarrama”, și corespunzătoare segmentelor 2 și 4, cât privește zona propusă ca sit de importanță comunitară ES 3110007 „Cuencas de los ríos Alberche y Cofio”;
- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea introdusă de Comisie are în vedere o serie de proiecte aprobate sau, după caz, realizate de autoritățile spaniole, care privesc lărgirea sau refacerea autostrăzii regionale M-501 (Comunitatea Madrid). Comisia consideră că, în privința acestor proiecte, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 85/337, în versiunea inițială sau în versiunea modificată, și în temeiul Directivei 92/43, astfel cum a fost interpretată prin Hotărârile Curții de Justiție din 13 ianuarie 2005, în cauza C-117/03, și din 14 septembrie 2006, în cauza C-244/05.

⁽¹⁾ JO L 175, p. 40, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 174.

⁽²⁾ JO L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109.

Acțiune introdusă la 19 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-565/08)

(2009/C 55/19)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Traversa și L. Prete, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin prevederea de dispoziții care impun avocaților obligația de respectare de tarife maxime, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 49 CE;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Stabilirea de tarife maxime obligatorii pentru activitățile judiciare și extrajudiciare ale avocaților constituie o restricție privind libertatea de stabilire în sensul articolului 43 CE, precum și o restricție privind libera prestare a serviciilor în sensul articolului 49 CE. Astfel, un tarif maxim obligatoriu care trebuie să fie aplicat independent de calitatea activității desfășurate, de munca necesară pentru desfășurarea acesteia și de costurile suportate pentru efectuarea acesteia poate face piața italiană a serviciilor juridice neatractivă pentru profesioniștii străini. Așadar, avocații stabiliți în alte state membre sunt descurajați să se stabilească în Italia sau să presteze servicii în mod temporar în acest stat.

În primul rând, întrucât obligația de adaptare la un nou sistem tarifar (dealtfel foarte complex) implică costuri suplimentare care pot reprezenta un obstacol în calea exercitării libertăților fundamentale recunoscute de tratat.

În al doilea rând, limita maximă a tarifului reprezintă o altă frână în calea liberei circulații a serviciilor juridice pe piața internă întrucât împiedică remunerarea corectă a calității activităților desfășurate de avocați stabiliți în alte state membre decât Italia și prin urmare, descurajează anumiți avocați, care solicită onorarii mai ridicate decât cele stabilite de reglementarea italiană în funcție de caracteristicile pieței italiene, să presteze în mod temporar propriile servicii în Italia sau să se stabilească în acest stat.

În sfârșit, rigiditatea sistemului tarifar italian interzice avocatului (inclusiv celui stabilit în străinătate) să facă oferte *ad hoc* în situații și/sau pentru clienți deosebiți, spre exemplu, să ofere un pachet de anumite servicii juridice la un preț fix sau să ofere un ansamblu de servicii juridice prestate în diverse state membre la un tarif comun. Prin urmare, legislația italiană poate determina o pierdere de concurență din partea avocaților stabiliți în străinătate întrucât îi privează pe aceștia de tehnici eficiente de intrare pe piața juridică italiană.

În plus, măsura în litigiu nu pare nici adecvată pentru îndeplinirea obiectivelor de interes general invocate de autoritățile italiene, nici cea mai puțin restrictivă în acest scop. În special, aceasta nu pare adecvată pentru scopul de a garanta accesul la justiție al celor cu mai puține mijloace, nici pentru a garanta protecția destinatarilor serviciilor juridice sau pentru a asigura buna funcționare a justiției. Aceasta nu pare nici proporțională având în vedere că există alte măsuri care par în mod evident mai puțin restrictive pentru avocații stabiliți în străinătate și la fel de (sau mai) adecvate pentru atingerea obiectivelor de protecție invocate de autoritățile italiene.

În sfârșit, autoritățile italiene nu au explicat dacă și care măsuri alternative și cu caracter mai puțin restrictiv pentru avocații stabiliți în alte state membre, au fost examinate și nici nu au arătat motivele pentru care interesele generale urmărite nu ar fi deja protejate de dispozițiile care reglementează profesia de avocat în celelalte state membre ale Comunității.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Anotato Dikastirio Kyprou (Κυπριακή Δημοκρατία) la 22 decembrie 2008 — Symyoulia Apochetefseos Lefkosias/Anatheoritiki Archi Prosforon

(Cauza C-570/08)

(2009/C 55/20)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Anotato Dikastirio (Cipru)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Symyoulia Apochetefseos Lefkosias

Pârât: Anatheoritiki Archi Prosforon

Întrebările preliminare

„În ce măsură articolul 2 alineatul (8) din Directiva 89/665/CEE recunoaște autorităților contractante dreptul de a introduce o acțiune în justiție împotriva deciziilor de anulare adoptate de organisme responsabile cu procedurile privind căile de atac, atunci când aceste organisme nu sunt de natură jurisdicțională?”

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-571/08)

(2009/C 55/21)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: W. Mölls și L. Pignataro, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin prevederea unui preț minim pentru țigări, precum și a unui termen de 120 de zile pentru a obține omologarea unei modificări de preț pentru tutunul prelucrat, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE⁽¹⁾;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Cu privire la prețul minim

Comisia susține că, prin stabilirea unui preț minim pentru țigări, Republica Italiană a încălcat articolul 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE (precum și articolul 5 din Directiva 72/464/CEE⁽²⁾) pe care aceasta o înlocuiește și cu care este în esență identic). Dispoziția menționată consacră principiul potrivit căruia producătorii sunt liberi să determine prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru tutunul prelucrat. În virtutea acestui principiu, statele membre nu pot justifica o putere discreționară de a determina prețurile maxime de vânzare cu amănuntul făcând trimitere la „controlul nivelurilor de preț”, la „respectarea prețurilor impuse” sau la stabilirea unei scări de prețuri conform articolului 9 alineatul (2) din Directiva 95/59/CE.

Prețul minim nu poate fi justificat prin considerente de protecție a sănătății publice. În realitate, obiectivul corespunzător, luat în considerare de legiuitorul comunitar, poate fi atins printr-o impozitare mai ridicată a țigărilor, utilizând parametrii fiscali adaptați situației din fiecare stat membru.

Argumentul guvernului italian întemeiat pe un presupus risc de creștere, prin prețuri prea mari sau neadecvate pieței, a traficului ilicit cu produse de contrabandă sau cu produse contrafăcute este de asemenea nefondat. Acesta se întemeiază pe simple afirmații ale guvernului italian, nesusținute de probe, în condițiile în care acesta nu a explicat modul în care diferența de preț rezultată din creșterea impozitării ar trebui să crească fraudă mult mai mult decât s-ar întâmpla în situația aplicării unei politici de prețuri minime. Comisia susține că este de competența fiecărui stat membru să efectueze, cu respectarea dreptului comunitar, controalele necesare pentru a asigura perceperea taxelor care i se datorează. Această necesitate nu poate în niciun fel să afecteze obligația statelor membre de a respecta dispozițiile Directivei 95/59/CE, inclusiv ale articolului 9 din aceasta.

Cu privire la termenul de 120 de zile pentru omologarea prețurilor tutunului prelucrat

În vederea comercializării în Italia, prețurile produselor din tutun prelucrat trebuie să fie înregistrate în scara oficială de prețuri. Cererea de înregistrare este adresată la Ministero dell'Economia e delle Finanze — Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) (Ministerului Economiei și Finanțelor — Administrația Autonomă a Monopolului de Stat). AAMS nu deține puteri discreționare în ceea ce privește aprobarea înregistrării. În opinia Comisiei, termenul, excesiv de lung, de 120 de zile pe care autoritățile italiene l-au stabilit pentru a

da curs unei cereri de modificare a prețurilor este de natură ca, în practică, să lipsească principiul privind libera stabilire a prețurilor de către operatori, consacrat la articolul 9 alineatul (1) din Directiva 95/59/CE, de o parte din efectele sale.

- (¹) Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 291, p. 40, Ediție specială, 09/vol. 2, p. 5).
- (²) Directiva 72/464/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1972 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat (JO L 303, p. 1).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-572/08)

(2009/C 55/22)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Aresu și W. Mölls, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că prin acordarea unui avantaj fiscal în privința uleiurilor lubrifiante regenerate produse din uleiuri uzate obținute în Italia, dar prin refuzarea acordării aceluiași avantaj în privința uleiurilor lubrifiante regenerate produse din uleiuri uzate obținute în alte state membre (conform articolului 62 din Actul unic cuprinzând dispoziții legislative referitoare la impozitele pe producție și pe consum și referitoare la sancțiunile penale și administrative, aprobat prin Decretul legislativ nr. 504 din 26 octombrie 1995, astfel cum a fost interpretat prin Circulara nr. 24/D a Agenzia delle Entrate din 5 mai 2004 și articolului 1 alineatul 116 din Legea nr. 266 din 23 decembrie 2005), Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 90 CE;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia critică autoritățile italiene întrucât mențin un sistem de avantaje fiscale privind uleiurile lubrifiante regenerate care avantajează producțiile naționale, în dezavantajul celor provenite din alte state membre, cu încălcarea vădită a principiului nediscriminării prevăzut în materie fiscală la articolul 90 CE.

Un astfel de sistem reproduce un sistem precedent de avantaje fiscale deja sancționat de Comisie în 1980, fără ca argumentele autorităților italiene privind corectitudinea noului sistem să poată justifica o astfel de alegere.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-573/08)

(2009/C 55/23)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: D. Recchia, agent)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că:
 - Întrucât legislația de transpunere a Directivei 79/409/CEE (¹) în ordinea juridică italiană nu este în întregime conformă cu directiva,
 - și întrucât sistemul de transpunere a articolului 9 din directivă nu garantează că derogările adoptate de autoritățile italiene competente respectă condițiile și cerințele prevăzute la acest articol,
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că legislația italiană nu constituie o transpunere completă și conformă a Directivei 79/409/CEE:

Articolul 2: netranspus;

Articolul 3: transpunere neconformă ca urmare a netranspunerii articolului 2;

Articolul 4 alineatul (4): netranspus;

Articolul 5: nu sunt transpuse interdicția distrugerii sau a producerii de daune în mod deliberat asupra cuiburilor și a ouălor, și interdicția perturbării deliberate a păsărilor protejate prin prezenta directivă;

Articolul 6: nu este transpusă interdicția privind transportul în scopul vânzării;

Articolul 7 alineatul (4): transpunere incompletă (stabilirea unor perioade de practicare a vânătorii nu prevede interzicerea vânătorii în perioada de construire a cuiburilor, de reproducere, de maturizare și în special, în ceea ce privește speciile de păsări migratoare, în cursul perioadei de reproducere și pe parcursul rutei de întoarcere spre ariile de creștere, iar obligația de a transmite Comisiei informațiile relevante privind punerea în aplicare efectivă a reglementării asupra vânătorii nu este transpusă);

Articolul 9: transpunere neconformă la nivel statal (controalele asupra legalității derogărilor sunt ineficiente și inoportune); transpunere și aplicare neconforme la nivel regional (Abruzzo, Lazio, Toscana, Lombardia, Emilia Romagna, Marche, Calabria și Apulia);

Articolul 10 alineatul (2): transpunere incompletă (lipsește obligația de a transmite Comisiei toate informațiile solicitate pentru coordonarea cercetării și a activităților pentru protecția, gestionarea și utilizarea populațiilor de păsări protejate prin directivă);

Articolul 11: transpunere incompletă (nu este prevăzută obligația de a consulta Comisia cu privire la introducerea speciilor de păsări exotice);

Articolul 13: netranspus;

Articolul 18 alineatul (2): necomunicarea de către autoritățile italiene a dispozițiilor adoptate la nivel regional în materia vânătorii în regiunile Lazio, Lombardia, Toscana și Apulia.

(¹) Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 103, p. 1, Ediție specială 15/vol.1, p. 77).

Recurs introdus la 23 decembrie 2008 de People's Mojahedin Organization of Iran împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a șaptea) pronunțate la 23 octombrie 2008 în cauza T-256/07, People's Mojahedin Organization of Iran/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-576/08 P)

(2009/C 55/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: People's Mojahedin Organization of Iran (reprezentanți: J.-P. Spitzer, avocat, D. Vaughan QC, M.-E. Demetriou, Barrister)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Comisia Comunităților Europene, Regatul Țărilor de Jos

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță în măsura în care Tribunalul a respins acțiunea în anulare formulată de PMOI împotriva Deciziei 2007/445/CE a Consiliului (¹) ca nefondată;
- anularea Deciziei 2007/445/CE în măsura în care privește PMOI;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată ale recurente la Curte și, în ceea ce privește Decizia 2007/445/CE, la Tribunalul de Primă Instanță.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că, într-o cauză care privea drepturile fundamentale și aplicarea articolului 1 alineatele (4) și (6) din Poziția comună 2001/931 și a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 în raport cu o măsură comunitară care a menținut People's Mojahedin of Iran pe lista organizațiilor interzise:

- (1) Tribunalul de Primă Instanță nu a efectuat un control integral al legalității Deciziei 2006/445/CE astfel cum prevede Tratatul CE pentru a stabili dacă a săvârșit Consiliul o eroare manifestă de apreciere;
- (2) prin neefectuarea unui control integral al legalității, Tribunalul de Primă Instanță nu a respectat principiul unei protecții jurisdicționale efective;
- (3) Tribunalul de Primă Instanță a săvârșit o eroare de drept atunci când a concluzionat că nu a săvârșit Consiliul o eroare manifestă de apreciere în adoptarea deciziei. Consiliul și TPI au avut la dispoziție toate faptele și argumentele pe care le-a avut la dispoziție și instanța națională și ar fi trebuit să ia în considerare elementele dezincriminatoare în detaliu;
- (4) Tribunalul de Primă Instanță a săvârșit o eroare de drept în raport cu articolul 1 alineatele (4) și (6) din poziția comună menționată anterior și cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul menționat anterior respingând susținerea recurente potrivit căreia numai activitățile teroriste sau amenințările contemporane pot să justifice includerea în continuare a unei persoane pe listă;
- (5) TPI a concluzionat în mod eronat că în mod corect Consiliul ar putea exclude elementele dezincriminatoare prezentate de recurentă în temeiul concluziilor sale cu privire la aspectele abordate de motivele anterioare de recurs;
- (6) Tribunalul de Primă Instanță a respins în mod eronat argumentul recurente privind lipsa unei motivări corespunzătoare din partea Consiliului în ceea ce privește elementele dezincriminatoare referitoare la evenimente ulterioare anului

2001 prezentate de recurență și în ceea ce privește justificarea menținerii recurenței pe lista organizațiilor interzise.

(¹) Decizia 2007/445/CE a Consiliului din 28 iunie 2007 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziilor 2006/379/CE și 2006/1008/CE (JO L 169, p. 58).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt (Belgia) la 29 decembrie 2008 — Rijksdienst voor pensioenen/ E. Brouwer

(Cauza C-577/08)

(2009/C 55/25)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Arbeidshof te Antwerpen, Afdeling Hasselt

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Rijksdienst voor pensioenen

Pârât: E. Brouwer

Întrebarea preliminară

Decretele regale din 1.12.1969, 18.6.1970, 8.6.1971, 14.9.1972, 31.7.1973, 12.7.1974, 13.2.1975, 28.11.1975, 26.11.1976, 26.9.1977, 31.7.1978, 31.8.1979, 2.12.1980, 13.1.1982, 14.3.1983, 11.1.1984, 30.11.1984, 24.1.1986, 30.12.1986, 6.1.1988, 2.12.1988, 30.11.1989, 10.12.1990, 1.6.1993, 8.12.1993, 19.12.1994 și 10.10.1995, emise în executarea articolului 25 din Decretul regal din 21 decembrie 1967 privind reglementarea generală a sistemului de pensii la retragerea din activitate și de pensii de urmaș pentru lucrătorii salariați care prevede că, la calcularea pensiei la retragerea din activitate a lucrătorilor frontaliери de sex feminin se stabilesc salarii fictive și/sau forfetare care sunt inferioare celor stabilite pentru lucrătorii frontaliери de sex masculin, sunt conforme cu dispozițiile articolului 4 alineatul (1) din Directiva 79/7/CEE (¹) din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale?

(¹) Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO 1979, L 6, p. 24, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 192).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Raad van State (Olanda) la 29 decembrie 2008 — Rhimou Chakroun/Minister van Buitenlandse Zaken

(Cauza C-578/08)

(2009/C 55/26)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State (Olanda)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Rhimou Chakroun

Pârât: Minister van Buitenlandse Zaken

Întrebările preliminare

- 1) Expresia „a recurge la sistemul de asistență socială” prevăzută la articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2003/86/CE (¹) a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei trebuie interpretată în sensul că permite unui stat membru să adopte o reglementare privind reîntregirea familiei prin care se refuză reîntregirea familiei unui susținător al reîntregirii care a dovedit că dispune de venituri stabile și regulate, suficiente pentru a acoperi costurile generale necesare asigurării mijloacelor de subzistență, însă care, având în vedere nivelul veniturilor sale, poate recurge la o asistență specială pentru acoperirea unor costuri specifice și stabilite în mod individual, necesare asigurării mijloacelor de subzistență, la scutiri de impozite acordate, în funcție de venituri, de colectivități locale sau la măsuri de sprijinire a veniturilor în cadrul politicii comunale destinate persoanelor cu venituri scăzute.
- 2) Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei și în special articolul 2 litera (d) trebuie interpretată în sensul că această dispoziție se opune unei reglementări naționale care, în aplicarea cerinței privind veniturile, prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (c), distinge după cum legăturile familiale sunt anterioare sau ulterioare intrării susținătorului reîntregirii pe teritoriul statului membru?

(¹) Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 164).

Recurs introdus la 24 decembrie 2008 de Messer Group GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 15 octombrie 2008 în cauza T-305/06, Air Products and Chemicals Inc./Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

(Cauza C-579/08 P)

(2009/C 55/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Messer Group GmbH (reprezențanți: W. Graf v. Schwerin și J. Schmidt, avocați)

Celelalte părți în proces: Air Products and Chemicals Inc., Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 15 octombrie 2008 din cauzele conexe T-305/06, T-306/06 și T-307/06 și respingerea acțiunii,
- obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de recurentă și de intervenientă

și în subsidiar:

- anularea Hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 15 octombrie 2008 din cauzele conexe T-305/06, T-306/06 și T-307/06,
- trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului de Primă Instanță,
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta susține că Tribunalul de Primă Instanță nu a aplicat în mod corect criteriile prevăzute pentru punerea în aplicare corespunzătoare a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾.

Mai mult, recurenta susține că decizia atacată a Tribunalului de Primă Instanță se întemeiază pe o inexactitate materială a constatărilor acestuia în ceea ce privește determinarea publicului relevant.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de VAT and Duties Tribunal, Londra (Regatul Unit) la 29 decembrie 2008 — EMI Group Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Cauza C-581/08)

(2009/C 55/28)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

VAT and Duties Tribunal, Londra

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: EMI Group Ltd

Pârât: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Întrebările preliminare

- (a) Cum trebuie interpretat articolul 5 alineatul (6) ultima teză din A șasea directivă ⁽¹⁾ în contextul împrejurărilor prezentei cauze?
- (b) În special, care sunt caracteristicile esențiale ale unei „mostre” în sensul articolului 5 alineatul (6) ultima teză din A șasea directivă?
- (c) Un stat membru este autorizat să limiteze interpretarea termenului „mostră” prevăzut la articolul 5 alineatul (6) ultima teză din A șasea directivă:
 - (i) la o mostră industrială oferită unui client existent sau potențial al întreprinderii, sub o formă care nu este în mod obișnuit disponibilă spre vânzare către public (până în 1993),
 - (ii) numai la o mostră sau numai la prima mostră dintr-un număr de mostre oferite de aceeași persoană aceluiși destinatar dacă aceste mostre sunt identice sau nu diferă în niciun mod substanțial unele de altele (începând cu 1993)?
- (d) Un stat membru este autorizat să limiteze interpretarea termenului „cadouri de mică valoare”, prevăzut la articolul 5 alineatul (6) ultima teză din A șasea directivă într-un mod care să excludă:
 - (i) un cadou constând în bunuri, care face parte dintr-o serie sau dintr-o succesiune de cadouri, oferite din când în când aceleiași persoane (până în octombrie 2003)
 - (ii) orice cadou de afaceri oferit aceleiași persoane în cursul unei perioade de 12 luni, atunci când costul total al acestora depășește 50 GBP (începând din octombrie 2003)?

- (e) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea (c) (ii) de mai sus sau la o parte a întrebării (d) de mai sus, atunci când o persoană impozabilă oferă un cadou similar sau identic, care constă în muzică înregistrată, către doi sau mai mulți particulari pentru calitățile lor personale datorită cărora pot influența gradul de atenție de care beneficiază artistul în discuție, statul membru este autorizat să considere că aceste bunuri au fost oferite aceleiași persoane numai pentru că acești particulari sunt angajați de aceeași persoană?
- (f) Răspunsurile la întrebările (a)-(e) de mai sus ar fi afectate de faptul că destinatarul este o persoană impozabilă integral sau este angajat de o persoană impozabilă integral care ar putea (sau ar fi putut) să deducă orice taxă aferentă intrărilor ce ar trebui plătite pe livrările de bunuri constând în mostre?

(¹) Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour d'appel de Liège (Belgia) la 29 decembrie 2008 — Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA/Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)

(Cauza C-584/08)

(2009/C 55/29)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Liège

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Real Madrid Football Club, Zinedine Zidane, David Beckham, Raul Gonzalez Blanco, Ronaldo Luiz Nazario de Lima, Luis Filipe Madeira Caeiro, Futebol Club Do Porto S.A.D., Victor Baia, Ricardo Costa, Diego Ribas Da Cunha, P.S.V. N.V., Imari BV, Juventus Football Club SPA

Pârâți: Sporting Exchange Ltd, William Hill Credit Limited, Victor Chandler (International) Ltd, BWIN International Ltd (Betandwin), Ladbrokes Betting and Gaming Ltd, Ladbroke Belgium S.A., Internet Opportunity Entertainment Ltd, Global Entertainment Ltd (Unibet)

Întrebările preliminare

Întrebările privesc interpretarea care se cuvine, în domeniul specific al internetului, articolului 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (¹).

Dacă, astfel cum este situația în cauză, prejudiciul invocat este cauzat de site-uri internet și dacă:

- niciuna dintre societățile pârâte, care administrează aceste site-uri care fac obiectul litigiului nu își are sediul social în Belgia,
- niciunul dintre site-urile în cauză nu este găzduit în Belgia,
- niciunul dintre reclamanți nu își are domiciliul în Belgia,
- site-urile de pariuri sunt accesibile internaționarilor belgieni, care își pot înregistra pariurile pe acestea, în aceeași măsură ca și internaționarilor din alte state contractante întrucât este vorba despre site-uri „.com” care sunt de natură să-și extindă piața la întreaga Europă și nu au extensia „.be” specifică Belgiei,
- aceste site-uri sunt disponibile în mai multe limbi, fără ca printre acestea să se regăsească în mod sistematic cele două limbi cele mai utilizate în Belgia,
- aceste site-uri propun printre altele pariuri cu privire la meciuri belgiene, precum și din campionate străine,
- nu s-a demonstrat utilizarea unei anumite tehnologii sau tehnici de interacționare destinate publicului belgian,
- numărul pariurilor efectuate de publicul belgian este categoric marginal față de numărul total de pariuri înregistrate pe aceste site-uri, întrucât, potrivit cifrelor furnizate de societățile de pariuri pentru anul 2005, necontestate de partea adversă, totalitatea pariurilor belgiene pentru meciurile de fotbal reprezintă mai puțin de 0,25 % din pariurile înregistrate pe site-urile „bwin.com”, „willhill.com”, „betfair.com”, „ladbrokes.com”, „sportingbet” și „miapuesta”, în timp ce „cvbet.com” înregistra, la rândul său 40 de pariuri belgieni printre toate pariurile efectuate,

1) Trebuie să se considere că prejudiciul invocat s-a produs sau este susceptibil să se producă în Belgia, astfel încât instanțele competente pentru judecarea acțiunilor în legătură cu acest prejudiciu vor fi cele belgiene, ca urmare a faptului că site-urile internet în litigiu se adresează *inter alia* publicului belgian? sau

2) Trebuie să se considere că prejudiciul invocat s-a produs sau este susceptibil să se producă în Belgia, astfel încât instanțele competente pentru judecarea acțiunilor în legătură cu acest prejudiciu vor fi cele belgiene, numai dacă se constată existența unei legături suficiente, substanțiale sau semnificative a faptelor delictuale invocate cu teritoriul belgian?

3) În acest caz, care sunt criteriile relevante care trebuiesc luate în considerare pentru aprecierea existenței acestei legături de cauzalitate?

(¹) JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italia) la 29 decembrie 2008 — Angelo Rubino/Ministero dell'Università e della Ricerca

(Cauza C-586/08)

(2009/C 55/30)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Angelo Rubino

Pârât: Ministero dell'Università e della Ricerca

Întrebarea preliminară

Principiul comunitar al eliminării obstacolelor care stau în calea liberei circulații a persoanelor și a serviciilor între statele membre ale Comunității și principiul comunitar al recunoașterii reciproce a diplomelor, a certificatelor și a altor titluri oficiale de calificare, prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (c) și la articolul 47 alineatul (1) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, și dispozițiile Directivei 2005/36/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale se opun unei reglementări interne, precum Decretul legislativ nr. 206/2007, care exclude profesia de cadru didactic universitar dintre profesiile pentru care se prevede recunoașterea calificărilor profesionale?

⁽¹⁾ JO L 255, p. 22, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 3.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 6 ianuarie 2009 — Petar Dimitrov Kalinchev/Regionalna Mitnicheska Direktsia — Plovdiv

(Cauza C-2/09)

(2009/C 55/31)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Petar Dimitrov Kalinchev

Pârâtă: Regionalna Mitnicheska Direktsia

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (3) din Directiva 92/12/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 25 februarie 1992, privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse autorizează aplicarea de către statele membre a unui regim de impozitare cu accize a autovehiculelor de mână a doua la momentul introducerii acestora pe teritoriul unui stat membru, accize care nu sunt datorate în mod direct în cazul revânzării autovehiculelor care se găsesc deja pe teritoriul acestui stat membru și pentru care astfel de accize au fost deja plătite la momentul introducerii inițiale a acestora pe teritoriul statului membru?
- 2) Cum trebuie interpretată noțiunea „produse naționale similare” având în vedere dispozițiile articolului 90 primul paragraf CE:
 - a) în sensul că acestea sunt origine din statul membru care a fixat impozite interne determinate sau
 - b) în sensul că acestea se găsesc deja pe teritoriul acestui stat membru, indiferent de originea acestora?
- 3) Pentru a răspunde la cele două întrebări precedente, articolul 25 CE și articolul 90 primul paragraf CE trebuie interpretate în sensul că interzic regimul diferențiat de accize aplicat autovehiculelor, introdus de Republica Bulgaria prin intermediul articolelor 30 și 40 din Zakon za aktsizite i danachnite skladove (Legea privind accizele și antrepozitele fiscale — ZADS) în funcție de anul de fabricație și de numărul de kilometri la bord?

⁽¹⁾ JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129.

Acțiune introdusă la 8 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-5/09)

(2009/C 55/32)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: N. Yerrell și M. Karanasou-Apostolopoulou, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- Declararea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/68/CE din 16 noiembrie 2005 a Parlamentului European și a Consiliului (⁽¹⁾) și, în orice caz, prin faptul că nu le-a comunicat Comisiei, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2005/58/CE din 16 noiembrie 2005 a expirat la 10 decembrie 2007.

(⁽¹⁾) JO L 323, p.1, Ediție specială, 06/vol. 7, p. 224.

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-10/09)

(2009/C 55/33)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Cattabriga și M. Teles Romão, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Să se constate că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/86/CE a Comisiei din 24 octombrie 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la cerințele de trasabilitate, notificarea reacțiilor și a incidentelor adverse grave, precum și la anumite cerințe tehnice pentru codificarea, prelucrarea, conservarea, stocarea și distribuția țesuturilor și a celulelor umane (⁽¹⁾), sau, în orice caz, întrucât nu a comunicat Comisiei aceste măsuri, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul directivei menționate.
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a directivei în dreptul intern a expirat la 1 septembrie 2007.

(⁽¹⁾) JO L 294, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 150.

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-11/09)

(2009/C 55/34)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Cattabriga și M. Teles Romão, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- Să se constate că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/17/CE (⁽¹⁾) a Comisiei din 8 februarie 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru donarea, obținerea, controlul, prelucrarea, conservarea, stocarea și distribuția țesuturilor și a celulelor umane, sau, în orice caz, întrucât nu a comunicat Comisiei aceste măsuri, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi reveneau în temeiul directivei menționate.
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul de transpunere a directivei în dreptul intern a expirat la 1 noiembrie 2006.

(⁽¹⁾) JO 2006 L 38, p. 40.

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-12/09)

(2009/C 55/35)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Cattabriga și S. Mortoni, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea sau, în orice caz, prin necomunicarea către Comisie a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/17/CE ⁽¹⁾ a Comisiei din 8 februarie 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește anumite cerințe tehnice pentru donarea, obținerea și testarea țesuturilor și a celulelor umane, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 7 alineatul (1) primul paragraf din această directivă;
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/17 a expirat la 1 noiembrie 2006.

⁽¹⁾ JO L 38, p. 40.

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2009 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană

(Cauza C-13/09)

(2009/C 55/36)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Cattabriga și S. Mortoni, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2006/86/CE ⁽¹⁾ a Comisiei din 24 octombrie 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/23/CE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la cerințele de trasabilitate, notificarea reacțiilor și a incidentelor adverse grave, precum și la anumite cerințe tehnice pentru codificarea, prelucrarea, conservarea, stocarea și distribuirea țesuturilor și a celulelor umane, sau în orice caz prin necomunicarea unor astfel de dispoziții Comisiei, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 11 alineatul (1) prima teză din directiva menționată.
- obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2006/86 a expirat la 1 septembrie 2007.

⁽¹⁾ JO L 294, p. 32, Ediție specială, 15/vol. 17, p. 150.

Ordonanța președintelui Curții din 4 decembrie 2008 — Comisia Comunităților Europene/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-240/08) ⁽¹⁾

(2009/C 55/37)

Limba de procedură: franceza

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 183, 19.7.2008.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 14 ianuarie
2009 — Kronoply/Comisia

(Cauza T-162/06) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Ajutoare regionale pentru proiecte mari de investiții — Decizie prin care ajutorul este declarat incompatibil cu piața comună — Motivare — Efectul de stimulare al ajutorului — Necesitatea ajutorului”)

(2009/C 55/38)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Kronoply GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Germania) (reprezentanți: R. Nierer și L. Gordalla, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial K. Gross și T. Scharf, ulterior V. Kreuzschitz, K. Gross și T. Scharf, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2006/262/CE a Comisiei din 21 septembrie 2005 privind ajutorul de stat C 5/2004 (ex N 609/2003) pe care Germania intenționează să îl acorde Kronoply (JO 2006, L 94, p. 50).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Kronoply GmbH & Co. KG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 212, 2.9.2006.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 21 ianuarie
2009 — giropay/OAPI (GIROPAY)

(Cauza T-399/06) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale GIROPAY — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94”)

(2009/C 55/39)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: giropay GmbH (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: K. Gründig-Schnelle, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: B. Schmidt, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 26 octombrie 2006 (cauza R 308/2005-4) privind o cerere de înregistrare a mărcii verbale GIROPAY ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă giropay GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 42, 24.2.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 21 ianuarie 2009 — Korsch/OAPI (PharmaCheck)

(Cauza T-296/07) ⁽¹⁾

(„*Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PharmaCheck — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Limitarea listei de produse*”)

(2009/C 55/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Korsch AG (Berlin, Germania) (reprezențanți: inițial J. Grzam, ulterior J. Grzam, M. Dittmann și M. Scheffler, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: R. Pethke, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 5 iunie 2007 (cauza R 358/2007-4) privind cererea de înregistrare a semnului verbal PharmaCheck ca marcă comunitară

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Korsch AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 235, 6.10.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 21 ianuarie 2008 — Hansgrohe/OAPI (AIRSHOWER)

(Cauza T-307/07) ⁽¹⁾

(„*Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale AIRSHOWER — Motiv absolut de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94*”)

(2009/C 55/41)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Hansgrohe AG (Schiltach, Germania) (reprezențanți: S. Weidert și J. Zehnsdorf, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: inițial G. Schneider, ulterior G. Schneider și S. Schäffner, agenți)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 31 mai 2007 (Decizia R 1281/2006-1) privind înregistrarea mărcii verbale „AIRSHOWER” ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Hansgrohe AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 235, 6.10.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 22 ianuarie 2009 — Commercy/OAPI — easyGroup IP Licensing (easyHotel)

(Cauza T-316/07) ⁽¹⁾

(„*Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală easyHotel — Marca națională verbală anterioară EASYHOTEL — Motiv relativ de refuz — Lipsa similitudinii produselor și a serviciilor — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Asistență judiciară — Cerere formulată de administratorul judiciar al unei societăți comerciale — Articolul 94 alineatul (2) din Regulamentul de procedură*”)

(2009/C 55/42)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Commercy AG (Weimar, Germania) (reprezențanți: inițial F. Jaschke, ulterior S. Grosse și I. Müller, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Schäffner, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: easyGroup IP Licensing Ltd (Londra, Regatul Unit) (reprezențanți: T. Koerl și S. Möbus, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 19 iunie 2007 (cauza R 1295/2006-2) privind o procedură de declarare a nulității între Commercy AG și easyGroup IP Licensing Ltd.

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de asistență judiciară.
- 2) Respinge acțiunea.
- 3) Obligă Commercy AG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 235, 6.10.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 14 ianuarie 2009 — Comisia/Rednap

(Cauza T-352/07) (¹)

(„Clauză compromisorie — Contracte încheiate în cadrul Celui de al șaselea program-cadru pentru activități de cercetare, dezvoltare tehnologică și demonstrative — Proiectele Rise și Healthline — Neconformitatea cu prevederile contractuale a unei părți din cheltuielile declarate — Rambursarea unei părți din sumele plătite în avans — Procedură de judecare în lipsă”)

(2009/C 55/43)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Triantafyllou și J. Enegren, agenți)

Pârâtă: Rednap AB (Malmö, Suedia)

Obiectul

Acțiune formulată de Comisie în temeiul articolului 238 CE în vederea obținerii rambursării unei părți din sumele plătite în avans de Comunitate în cadrul contractelor DE 3010 (DE) Rise și HC 4007 (HC) Heathline, precum și plata unor dobânzi de întârziere.

Dispozitivul

- 1) Obligă Rednap AB la rambursarea către Comisie a sumei de 334 375,49 euro.
- 2) Obligă Rednap la plata către Comisie a unor dobânzi de întârziere pentru suma de 219 125,22 euro începând cu 1 iunie 2002 la o rată legală stabilită în legislația elenă și până la achitarea completă a datoriei, fără ca această rată să poată depăși, începând cu 1 august 2007, 11,75 % pe an.

- 3) Obligă Rednap la plata către Comisie a unor dobânzi de întârziere pentru suma de 115 250,27 euro începând cu 31 mai 2002 la o rată legală stabilită în legislația elenă și până la achitarea completă a datoriei, fără ca această rată să poată depăși, începând cu 1 august 2007, 11,75 % pe an.

(¹) JO C 269, 10.11.2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 ianuarie 2009 — Pioneer Hi-Bred International/OAPI (OPTIMUM)

(Cauza T-424/07) (¹)

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale OPTIMUM — Motiv absolut de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Obligație de motivare — Examinare din oficiu a faptelor — Articolul 73 și articolul 74 alineatul (1) din Regulamentul nr. 40/94”)

(2009/C 55/44)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Pioneer Hi-Bred International, Inc. (Johnston, Iowa, Statele Unite) (reprezentanți: G. Würtenberger, R. Kunze și T. Wittmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Bullock, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 11 septembrie 2007 (cauza R 288/2007-2) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal OPTIMUM ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Pioneer Hi-Bred International, Inc. la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 8, 12.1.2008.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 19 decembrie 2008 — Bomba Energia Getränkevertriebs/OAPI — Eckes-Granini (Bomba)

(Cauza T-372/06) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțarea asupra fondului”)

(2009/C 55/45)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH (Rohrbach, Austria) (reprezentant: A. Kockläuner, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: M. Kicia, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Eckes-Granini Group GmbH, anterior Eckes-Granini GmbH & Co. KG (Nieder-Olm, Germania) (reprezentant: W. Berlit, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 3 octombrie 2006 (cauza R 184/2005-2) privind o procedură de opoziție între Eckes-Granini GmbH & Co. KG și Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH.

Dispozitivul

- 1) Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei
- 2) Obligă Bomba Energia Getränkevertriebs GmbH și Eckes-Granini GmbH să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale).

⁽¹⁾ JO C 42, 24.2.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 17 decembrie 2008 — Portela/Comisia

(Cauza T-137/07) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală — Comercializare de termometre digitale defecte purtând marcajul «CE» — Lipsa de acțiune a Comisiei — Legătură de cauzalitate — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”)

(2009/C 55/46)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda (Queluz, Portugalia) (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: P. Guerra e Andrade și B. Schima, agenți)

Obiectul

În principal, cerere prin care se solicită obligarea Comisiei de acțiune în conformitate cu articolul 14b din Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale (JO L 169, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 11, p. 244), astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/79/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 1998 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro (JO L 331, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 25, p. 5), obligând societatea de certificare TÜV Rheinland Product Safety GmbH, prin intermediul Republicii Federale Germania, să activeze, în favoarea reclamantei, asigurarea de răspundere civilă obligatorie prevăzută la punctul 6 din anexa XI la Directiva 93/42, pe care societatea menționată a încheiat-o și, dacă prejudiciul invocat nu poate fi reparat prin intermediul cererii principale, în subsidiar, cerere de reparare a prejudiciului suferit de reclamantă ca urmare a diferitelor omisiuni ale Comisiei

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda, la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 155, 7.7.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 16 decembrie 2008 — Gaedertz/OAPI — Living Byte Software (GlobalRemote)

(Cauza T-209/07) ⁽¹⁾

(„*Marcă comunitară — Cerere de declarare a nulității — Retragerea cererii de declarare a nulității — Nepronunțarea asupra fondului*”)

(2009/C 55/47)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Johann-Christoph Gaedertz (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: E. M. Gerstenberg, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: B. Schmidt, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Living Byte Software GmbH (München, Germania) (reprezentant: A. Freifrau von Welser, avocat)

Obiectul

A acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 25 aprilie 2007 (cauza R 272/2005-4) privind o procedură de declarare a nulității între domnul Johann-Christoph Gaedertz, pe de o parte, și Living Byte Software GmbH, pe de altă parte

Dispozitivul

- 1) Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
- 2) Reclamantul și intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Obligă reclamantul la plata cheltuielilor de judecată efectuate de pârât.

⁽¹⁾ JO C 183, 4.8.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Thierry/Comisia

(Cauza T-223/07 P) ⁽¹⁾

(„*Recurs — Funcție publică — Funcționari — Promovare — Exercițiul de promovare 2004 — Respingerea unei cereri de audiere a unui martor — Recurs în mod vădit inadmisibil*”)

(2009/C 55/48)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Michel Thierry (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Berardis-Kayser și D. martin, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 16 aprilie 2007, Thierry/Comisia (F-82/05, nepublicată încă în Reper-toriu), având ca obiect anularea acestei ordonanțe.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Domnul Michel Thierry suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie în cadrul prezentului recurs.

⁽¹⁾ JO C 199, 25.8.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 16 decembrie 2008 — Italia/Parlamentul European și Comisia

(Cauza T-285/07) ⁽¹⁾

(„*Incident de procedură — Excepție de inadmisibilitate — Inadmisibilitatea parțială a unei acțiuni — Absența imputabilității actului atacat Parlamentului*”)

(2009/C 55/49)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: I. Bruni, agent, asistat de P. Gentili, Avvocato dello Stato)

Pârâte: Parlamentul European (reprezentanți: A. Lukošiūtė, R. Ignătescu și G. Mazzini, agenți) și Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și A. Aresu, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Elenă (reprezentanți: S. Vodina și M. Micheliogiannaki, agenți)

Obiectul

Anularea anunțului de concurs general EPSO/AD/95/07 pentru constituirea unei rezerve de recrutare pentru 20 de posturi de administrator (AD 5) în domeniul științelor informației (bibliotecă/documentare), publicat în *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene* din 8 mai 2007 (JO C 103 A, p. 7).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă în măsura în care este îndreptată împotriva Parlamentului.
- 2) Republica Italiană va suporta cheltuielile de judecată pe care le-a efectuat în cadrul prezentei acțiuni în măsura în care este îndreptată împotriva Parlamentului. Parlamentul își suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 223, 22.9.2007.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 16 decembrie 2008 — Italia/CESE și Comisia

(Cauza T-117/08) (¹)

(„Incident de procedură — Excepție de inadmisibilitate — Inadmisibilitate parțială a acțiunii — Imposibilitatea de a imputa Comisiei actele”)

(2009/C 55/50)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: I. Bruni, agent, asistat de P. Gentili, avocat)

Pârâți: Comitetul Economic și Social European (CESE) (reprezentanți: M. Bermejo Garde, agent, asistat de A. Dal Ferro, avocat) și Comisia Comunităților Europene (reprezentant: J. Currall, agent)

Intervenient în susținerea reclamantei: Regatul Spaniei (reprezentant: F. Díez Moreno, avocat)

Obiectul

Anularea anunțului pentru ocuparea unui post vacant nr. 73/07 privind postul de secretar general (gradul A*16) la CESE publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 28 decembrie 2007 (JO C 316 A, p. 1), precum și a rectificării acestui anunț publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 30 ianuarie 2008 (JO C 25 A, p. 21).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă în măsura în care aceasta este îndreptată împotriva Comisiei.
- 2) Republica Italiană va suporta, în afara cheltuielilor efectuate în cadrul prezentei acțiuni în măsura în care aceasta este îndreptată împotriva Comisiei, cheltuielile efectuate de Comisie.

(¹) JO C 116, 9.5.2008.

Ordonanța președintelui Tribunalului de Primă Instanță din 23 decembrie 2008 — AES-Tisza/Comisia

(Cauza T-468/08 R)

(„Măsuri provizorii — Ajutoare de stat — Decizia Comisiei prin care a fost declarat incompatibil cu piața comună ajutorul pe care autoritățile ungare l-ar fi acordat în favoarea anumitor producători de energie electrică, sub forma unor acorduri de cumpărare de electricitate — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței — Punerea în balanță a intereselor”)

(2009/C 55/51)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: AES-Tisza Erőmű kft (AES-Tisza kft) (Tiszaújváros, Ungaria) (reprezentanți: T. Ottervanger și E. Henny, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: L. Flynn, N. Khan și K. Talabér-Ritz, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării articolului 1 din Decizia C(2008) 2223 a Comisiei din 4 iunie 2008 privind ajutorul de stat acordat de Republica Ungară sub forma unor acorduri de cumpărare de electricitate.

Dispozitivul

- 1) Cererea de măsuri provizorii este respinsă.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ațiune introdusă la 8 decembrie 2008 — Tuzzi fashion/OAPI — El Corte Inglés (Emidio Tucci)**(Cauza T-535/08)**

(2009/C 55/52)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Tuzzi fashion GmbH (Fulda, Germania) (reprezentanți: R. Kunze și G. Würtenberger, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 23 septembrie 2008 în cauza R 1561/2007-2; și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Emidio Tucci”, pentru produse din clasa 25.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală națională „TUZZI” înregistrată în Germania sub nr. 1 078 843 pentru produse din clasa 25; marca verbală internațională „TUZZI” înregistrată în Austria, în Franța, în Benelux și în Polonia sub nr. 496 835 pentru produse din clasa 25; denumirea de societate „TUZZI FASHION GMBH” utilizată pentru comercializarea în Germania a articolelor de îmbrăcăminte.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului deoarece camera de recurs a apreciat în mod eronat riscul de confuzie între mărcile în cauză; încălcarea articolului 73 din Regulamentul (CE)

nr. 40/94 al Consiliului deoarece camera de recurs nu a răspuns în mod exhaustiv argumentelor reclamantei și nu a prezentat motivația pe care și-a întemeiat decizia; încălcarea articolului 74 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului deoarece camera de recurs nu s-a limitat la examinarea faptelor, a probelor și a argumentelor prezentate de părți; încălcarea articolului 79 din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului deoarece în cadrul aprecierii motivului privind abuzul de drepturi invocat de reclamantă, camera de recurs nu a luat în considerare principiile generale de drept procesual recunoscute în statele membre.

Ațiune introdusă la 9 decembrie 2008 — Huvis/Consiliul**(Cauza T-536/08)**

(2009/C 55/53)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: Huvis Corporation (Seul, Republica Coreea) (reprezentanți: J. F. Bellis, F. Di Gianni și R. Antonini, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Regulamentului (CE) nr. 893/2008 al Consiliului din 10 septembrie 2008 de menținere a taxelor antidumping asupra importurilor de fibre discontinue din poliester originare din Belarus, Republica Populară Chineză, Arabia Saudită și Coreea ca urmare a unei reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 (¹), în măsura în care nu abrogă taxa antidumping aplicabilă reclamantei la 29 decembrie 2006, dată la care importurile de fibre discontinue din poliester originare din Taiwan și din Malaezia au fost supuse taxelor antidumping provizorii pe care Comisia a decis să nu le perceapă în temeiul Deciziei nr. 2007/430/CE din 19 iunie 2007 (²);
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, o societate stabilită în Coreea, solicită prin prezenta acțiune anularea în parte a Regulamentului nr. 893/2008 al Consiliului în măsura în care nu abrogă taxa antidumping aplicabilă la 29 decembrie 2006 asupra fibrelor discontinue din poliester (PSF) pe care le produce reclamanta și care sunt originare din Coreea. Reclamanta arată că PSF provenind din Coreea ar trebui să beneficieze de același tratament ca și cel aplicat PSF originare din Taiwan și Malaezia în temeiul Deciziei Comisiei nr. 2007/430/CE. În consecință, în privința PSF originare din Coreea, taxa antidumping ar trebui, potrivit reclamantei, să fie abrogată începând cu aceeași dată.

Reclamanta invocă două motive în susținerea concluziilor sale.

Reclamanta susține că întrucât au menținut măsurile antidumping numai asupra importurilor de PSF provenind din Coreea și nu asupra celor originare din Malaezia și Taiwan, instituțiile comunitare au încălcat principiul fundamental al nediscriminării. Reclamanta contestă cele trei motive invocate de Consiliu pentru a justifica această diferență de tratament. Faptul că, în ceea ce privește PSF originare din Malaezia și Taiwan, plângerea a fost retrasă și Consiliul nu a formulat nicio concluzie definitivă nu poate, potrivit reclamantei, să justifice un tratament discriminatoriu al PSF provenind din Coreea. Reclamanta contestă de asemenea faptul că diferența dintre criteriul interesului comunitar aplicat PSF originare din Malaezia și din Taiwan și cel aplicat PSF originare din Coreea poate justifica un tratament discriminatoriu al acestora din urmă. Reclamanta susține în plus că, în mod contrar concluziilor Consiliului, nici faptul că anchetele privind PSF din Malaezia și Taiwan, pe de o parte, și cele din Coreea, pe de altă parte, au condus la concluzii diferite nu poate să justifice tratamentul discriminatoriu.

Reclamanta susține de asemenea că decizia potrivit căreia o abrogare a măsurilor antidumping asupra importurilor de PSF pe care le produce și exportă nu ar fi justificată conform interesului comunitar este afectată de contradicții fundamentale și de incoerențe.

⁽¹⁾ JO L 247, p. 1.

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 19 iunie 2007 de încheiere a procedurii antidumping privind importurile de fibre sintetice discontinue din poliester (PSF) originare din Malaezia și din Taiwan și de eliberare a sumelor depuse cu titlu de taxă provizorie instituită (JO L 160, p. 30).

Acțiune introdusă la 9 decembrie 2008 — Cixi Jiangnan Chemical Fiber și alții/Consiliul

(Cauza T-537/08)

(2009/C 55/54)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Cixi Jiangnan Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Santai Chemical Fiber Co. Ltd, Cixi Sansheng Chemical Fiber Co. Ltd, Jiangyin Changlong Chemical Fibre Co. Ltd, Ningbo Dafa Chemical Fiber Co. Ltd, Xiake Color Spinning Co. Ltd, Zhejiang Waysun Chemical Fiber Co. Ltd, Zhejiang Anshun Pettechs Fibre Co. Ltd (China) (reprezentanți: J.-F. Bellis, avocat, G. Vallera, barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea Regulamentului (CE) nr. 893/2008 al Consiliului din 10 septembrie 2008 de menținere a taxelor antidumping asupra importurilor de fibre discontinue din poliester originare din Belarus, Republica Populară Chineză, Arabia Saudită și Coreea ca urmare a unei reexaminări intermediare în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 ⁽¹⁾, cu efect retroactiv de la 29 decembrie 2006, data la care importurile de fibre discontinue din poliester originare din Taiwan și Malaezia au fost supuse taxelor antidumping provizorii, pe care Comisia a decis să nu le perceapă în temeiul Deciziei nr. 2007/430/CE din 19 iunie 2007 ⁽²⁾;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamantele, societăți stabilite în China, solicită anularea Regulamentului nr. 893/2008 al Consiliului de menținere a măsurilor antidumping printre altele pentru importurile de fibre discontinue din poliester (PSF) fabricate de reclamante și originare din China. Reclamantele susțin că același tratament care a fost aplicat în Decizia nr. 2007/430/CE a Comisiei în privința PSF originare din Taiwan și Malaezia ar trebui să fie aplicat în privința PSF originare din China. Prin urmare, taxa antidumping ar trebui să fie abrogată începând cu aceeași dată, și anume 29 decembrie 2006, în privința PSF originare din China.

Motivele și principalele argumente invocate de reclamante sunt identice cu cele invocate în cauza T-536/08, Huvis/Consiliul.

⁽¹⁾ JO L 247, p. 1.

⁽²⁾ Decizia Comisiei din 19 iunie 2007 de încheiere a procedurii antidumping privind importurile de fibre sintetice discontinue din poliester (PSF) originare din Malaezia și din Taiwan și de eliberare a sumelor depuse cu titlu de taxă provizorie instituită (JO L 160, p. 30).

Acțiune introdusă la 9 decembrie 2008 — REWE-Zentral/OAPI — Kodi Diskontläden (înă)

(Cauza T-538/08)

(2009/C 55/55)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: REWE-Zentral AG (Köln, Germania) (reprezentanți: M. Kinkeldey și A. Bognár, Rechtsanwälte)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Kodi Diskontlâden GmbH (Oberhausen, Germania)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei R 744/2008-4 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 octombrie 2008;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: REWE-Zentral AG

Marca comunitară vizată: marca figurativă „inéma” de culoare albastră, roz și albă pentru produse din clasele 3, 5 și 16 (cererea de înregistrare nr. 4 462 826)

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Kodi Diskontlâden GmbH

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: „MINEA” (marca nr. 303 61 428.5) pentru produse din clasele 8, 9 și 16, opoziția fiind îndreptată împotriva înregistrării pentru produse din clasa 16

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94⁽¹⁾, având în vedere că nu există un risc de confuzie între cele două mărci în discuție.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 23 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

A acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — RWE und RWE Dea/Comisia

(Cauza T-543/08)

(2009/C 55/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: RWE AG (Essen, Germania), RWE Dea AG (Hamburg, Germania) (reprezentanți: C. Stadler und M. Röhrig, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea articolului 1 din decizie în măsura în care stabilește încălcarea de către reclamante a articolului 81 alineatul (1) CE și articolul 52 din Acordul privind SEE;
- anularea articolului 2 din decizie în măsura în care li se aplică reclamantelor în calitate de debitori solidari o amendă în valoare de 37 440 000 euro;
- în subsidiar, reducerea în mod corespunzător a amenzii aplicate reclamantelor în calitate de debitori solidari prin articolul 2 din decizie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele contestă Decizia C (2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 în Cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări, prin care pârâta a stabilit că anumite întreprinderi, printre care și reclamantele, au încălcat articolului 81 din Tratatul CE și articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European prin participarea la o înțelegere concertată și/sau la o practică concertată pe piața de ceară de parafină.

În susținerea acțiunii reclamantele invocă trei motive.

Prin intermediul primului motiv reclamantii susțin că pârâta ar fi încălcat articolul 81 alineatul (1) CE și articolul 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1/2003 întrucât a aplicat în mod greșit din punct de vedere juridic noțiunea de întreprindere în defavoarea reclamantelor. Pârâta ar fi considerat reclamantele ca fiind responsabile pentru abaterile fostei DEA Mineraloel AG și — în urma transformării societății într-o întreprindere comună cu Shell — a Shell & Dea Oil GmbH și le-ar fi aplicat amenda pentru acest motiv, fără să fi dovedit existența unei unități economice.

În subsidiar, prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că pârâta nu ar fi aplicat în mod corect Comunicarea privind cooperarea din anul 2002 și ar fi încălcat astfel principiul egalității de tratament, întrucât nu a extins la reclamante beneficiul cooperării solicitat de Shell pentru piața de ceară de parafină a fostei DEA Mineraloel AG și a Shell & Dea Oil GmbH. În acest mod, pârâta ar contrazice propria poziție, în conformitate cu care această piață de ceară de parafină, în perioada dintre 3 septembrie 1992 și 30 iulie 2002, ar fi făcut parte din aceeași unitate economică ca și reclamantele. Prin aplicarea corectă a Comunicării privind cooperarea, pârâta ar fi trebuit să renunțe în totalitate la aplicarea unei eventuale amenzi reclamantelor.

În subsidiar, prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamantele susțin că pârâta ar fi încălcat principiile fundamentale privind calculul amenzilor, în special principiile egalității de tratament și ale proporționalității și ar fi încălcat astfel articolul 23 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1/2003. Pârâta ar fi aplicat în mod eronat Orientările privind calcularea amenzilor din 2006, determinând cifra de afaceri relevantă pentru denaturarea concurenței pe baza unei perioade de referință insuficient

de reprezentative și ar fi stabilit astfel o sumă de bază disproporționată în raport cu gravitatea abaterii imputate reclamantelor și ar fi tratat reclamantele în mod inegal prin raportare la alți participanți, inclusiv Shell, fără un motiv temeinic.

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — Hansen & Rosenthal și H & R Wax Company Vertrieb/Comisia

(Cauza T-544/08)

(2009/C 55/57)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Hansen & Rosenthal KG (Hamburg, Germania), H & R Wax Company Vertrieb GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentanți: J. Schulte și A. Lober, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- Anularea Deciziei atacate C (2008) 5476 final a Comisiei Comunităților Europene din 1 octombrie 2008 în Cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări, în măsura în care le privește pe reclamante;
- în subsidiar, anularea sau reducerea amenzii aplicate reclamantelor;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele contestă Decizia C (2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 în Cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări, prin care pârâta a stabilit că anumite întreprinderi, printre care și reclamantele, au încălcat articolul 81 alineatul (1) CE și articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European prin participarea la o înțelegere continuă și/sau la o practică concertată continuă în sectorul cerii de parafină.

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamantele susțin că decizia este afectată de o lipsă gravă de motivare. Prin urmare, aceasta trebuie anulată pentru motivul încălcării articolului 81 CE și a încălcării dreptului la apărare al reclamantelor.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamantele susțin că nu sunt îndeplinite condițiile pentru încălcarea articolului 81 CE. Nu există deja un obiectiv comun urmărit de reclamante și

de ceilalți producători de parafină. Reclamantele nu au participat la înțelegeri sau la practici concertate anticoncurențiale. Astfel, trimiterea scrisorilor privind creșterea prețurilor nu urmărește punerea în aplicare a înțelegerilor sau a practicilor concertate anticoncurențiale, ci, dimpotrivă, a intervenit în cadrul relațiilor cu clienții. De asemenea, schimbul de informații nu a determinat restrângerea concurenței.

În subsidiar, prin intermediul ultimelor patru motive, reclamantele critică stabilirea cuantumului amenzii:

- Comisia a aplicat în mod greșit Orientările privind calcularea amenzilor, adoptate în 2006, deși pretinsa încălcare a încetat în primăvara anului 2005. Astfel, Comisia a încălcat principiile autolimitării, neretroactivității și legalității;
- prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamantele critică calcularea incorectă, de către Comisie, a cifrei de afaceri relevante pentru stabilirea amenzii. În perioada relevantă 2002-2004, reclamantele au obținut din produsele de parafină o cifră de afaceri de numai 18,97 milioane de euro. Cu toate acestea, Comisia și-a întemeiat calcularea amenzii pe o cifră de afaceri de 26 de milioane de euro;
- prin intermediul celui de al cincilea motiv, reclamantele critică în plus Comisia de a fi apreciat în mod greșit gravitatea încălcării. Stabilirea la 17 % a cotei din cifra de afaceri aferentă încălcării în funcție de gravitatea încălcării, precum și a taxei de intrare încălcă principiul proporționalității. În plus, nu au fost avute în vedere în mod suficient dimensiunile și importanța întreprinderilor;
- prin intermediul celui de al șaselea motiv, reclamantele susțin că durata încălcării imputate acestora a fost stabilită în mod greșit de Comisie. Aceasta nu a dovedit participarea reclamantelor la preținsele restrângeri de concurență pe întreaga perioadă care le este imputată.

Acțiune introdusă la 12 decembrie 2008 — X Technology Swiss/OAPI (Reprezentarea unei șosete)

(Cauza T-547/08)

(2009/C 55/58)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: X Technology Swiss (reprezentanți: A. Herbertz și R. Jung, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 6 octombrie 2008 (R 846/2008-4);
- obligarea OAPI la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă depusă ca „altă marcă — marcă de poziție” de culoare „orange (Pantone 16-1359 TPX)”, pentru produse din clasa 25 (cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 5 658 117).

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât marca solicitată are caracterul distinctiv minim necesar.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen/Comisia

(Cauza T-550/08)

(2009/C 55/59)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Tudapetrol Mineralölerzeugnisse Nils Hansen KG (Hamburg, Germania) (reprezentanți: U. Itzen și J. Ziebarth, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate, în măsura în care o privește pe reclamantă;
- în subsidiar, reducerea, într-o măsură rezonabilă, a cuantumului amenziilor aplicate reclamantei prin decizia atacată;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C (2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 în Cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări, prin care pârâta a stabilit că anumite întreprinderi, printre care și reclamanta, au încălcat articolul 81 alineatul (1) CE și

articolul 53 din Acordul privind Spațiul Economic European prin participarea la o înțelegere continuă și/sau la o practică concertată continuă în sectorul cerii de parafină.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta critică încălcarea obligației de motivare, prevăzută la articolul 253 CE, și a dreptului la apărare întrucât, prin aprecierea probelor administrate în decizia atacată, Comisia nu a evidențiat în mod concret care sunt comportamentele care trebuie luate în considerare. Administrarea la modul general a probelor de către Comisie privește, în afară de reclamantă, și alte societăți ale căror comportamente nu trebuiau luate în considerare. Având în vedere lipsa de claritate a administrării probelor, rezultă o încălcare a dreptului la apărare, deoarece Comisia are obligația să arate în mod clar și neechivoc care sunt comportamentele întreprinderilor trebuie care luate în considerare și care sunt consecințele decurg din acestea.

În continuare, reclamanta susține că nu a participat la nicio încălcare a articolului 81 CE. Comisia ar fi administrat probele fără respectarea cerințelor legale nu numai sub aspect formal, ci a recurs și la o examinare materială subsidiară a probelor astfel încât, în privința reclamantei, nu a demonstrat nicio încălcare. Diversele reuniuni invocate și documentele avute în vedere în această privință în cadrul administrării probelor nu permit să se concluzioneze că reclamanta a participat la o înțelegere. În special, nu se poate concluziona în acest sens dacă se ține seama de faptul că, de la început, reclamantei i s-a imputat o încălcare de mai mică importanță. Or, în cadrul administrării probelor, această împrejurare nu ar fi fost luată în considerare, ci, dimpotrivă, ar exista probe care ar demonstra eventuale încălcări din partea terților la care reclamanta nu a participat și care au fost reținute în defavoarea reclamantei.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta invocă prescripția. Reclamanta cedase deja de la începutul anului 2000 activitatea de vânzare către o altă societate, astfel încât, în privința reclamantei, primele măsuri din primăvara anului 2005 care au întrerupt prescripția nu mai pot determina sancționarea unei încălcări anterioare.

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — H & R ChemPharm GmbH/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-551/08)

(2009/C 55/60)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: H & R ChemPharm GmbH (Salzbergen, Germania) (reprezentanți: M. Klusmann și S. Thomas, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei atacate în măsura în care o privește pe reclamantă;
- în subsidiar, reducerea în mod corespunzător a cuantumului amenzii aplicate reclamantei prin această decizie;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta contestă Decizia C (2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 în cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări prin care pârâta a considerat că anumite întreprinderi, printre care și reclamanta, au încălcat articolul 81 alineatul (1) din Tratat și articolul 53 din Acordul privind SEE participând la un acord continuu și/sau la o practică concertată în sectorul cerii de parafină.

Reclamanta invocă patru motive în susținerea acțiunii sale.

Prin intermediul primului motiv, reclamanta invocă o încălcare a dreptului său la apărare pentru motivul că, în decizia atacată, nu s-a făcut distincția între aceasta și celelalte societăți cărora li s-au aplicat amenzi separat, însă care sunt prezentate în mod unitar drept „H&R/Tudapetrol”. Reclamanta nu înțelege ce contribuții concrete la încălcare ar trebui să îi fie imputate. Aceasta constituie o încălcare a dreptului său la apărare întrucât trebuie să reiasă cu certitudine din motive și din decizie din care acte concrete rezultă imputarea unei încălcări a dreptului și o amendă care se întemeiază pe această încălcare.

În subsidiar, prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta invocă lipsa de probe privind săvârșirea unei încălcări în ceea ce o privește. Din cauza unei administrări globale a probei față de ansamblul destinatarilor deciziei, Comisia nu a realizat că nu exista nicio probă privind comiterea unei încălcări de către reclamantă. Reclamanta reproșează Comisiei că nu a apreciat probele într-un mod suficient de selectiv și de individualizat care ar fi putut și ar trebuit să evidențieze caracterul steril al elementelor de probă prezentate în ceea ce privește o încălcare comisă de reclamantă.

În continuare în subsidiar, prin intermediul celui de al treilea motiv, reclamanta susține că, la calcularea amenzii, s-a stabilit în mod greșit o sumă de bază mult prea mare.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, de asemenea în subsidiar, reclamanta invocă o încălcare a principiului proporționalității și o încălcare a principiului nediscriminării pentru motivul că a fost comisă o eroare de apreciere cu ocazia calculării amenzii. Aceasta invocă în special o eroare de apreciere atunci când s-a stabilit la 17 % partea din cifra de afaceri în funcție de gravitatea încălcării, precum și a taxei de intrare și caracterul disproporționat al cuantumului amenzii întrucât s-a luat în considerare în mod disproporționat mărimea întreprinderii. În sfârșit, reclamanta subliniază caracterul ilicit al aplicării retroactive a Orientărilor privind calcularea amenzii din 2006 la prezenta cauză.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Comisia/Domótica**(Cauza T-552/08)**

(2009/C 55/61)

*Limba de procedură: portugheza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: A. M. Rochaud Jöet și S. Petrova, agenți, asistați de G. Anastácio și A. R. Andrade, avocați)

Pârâtă: Domótica, Estudo e Projecto de Edifícios Inteligentes, Lda (Lisabona, Portugalia)

Concluziile reclamantei

- Obligarea pârâtei la plata către reclamantă a sumei de 124 319,22 euro cu titlu de restituire a unui avans acordat de reclamantă în executarea contractului nr. BU/466/94 PO/ES, încheiat în cadrul programului Thermie și reziliat pentru neexecutare contractuală de către pârâtă și alți cocontractanți, majorată cu 48 180,00 euro cu titlu de dobânzi de întârziere datorate până la 30 septembrie 2008 și de dobânzi care vor deveni scadente până la data efectuării plății integrale;
- obligarea Domótica la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

La 17 ianuarie 1995, în aplicarea Regulamentului (CEE) nr. 2008/90 ⁽¹⁾, Comisia Comunităților Europene a încheiat cu pârâta, cu Hospitais da Universidade de Coimbra (Spitalul Universitar din Coimbra) și cu societatea Técnicas Reunidas S. A., contractul Thermie nr. BU/466/94 PO/ES.

Pârâta a fost desemnată drept coordonatoare a proiectului, asumându-și angajamentul de a prezenta Comisiei documentele necesare și de a asigura legătura între contractanți și Comisie. Cocontractanții răspundeau în solidar.

La 10 februarie 1995, în conformitate cu cele convenite, Comisia a plătit un avans de 30 %, mai exact 176 693 euro.

La 24 mai 2000, Comisia a dispus rezilierea contractului (după punerea în întârziere), invocând următoarele neexecutări ale unor obligații contractuale:

- întârzieri în executare necomunicate Comisiei în termen;
- incapacitatea Domótica de a iniția executarea proiectului (recunoscută de aceasta);
- netransmiterea către Comisie, în termen și potrivit procedurilor corecte, a rapoartelor financiare și tehnice;
- neîncheierea lucrărilor de executare a proiectului în termenul inițial prevăzut, și nici în cadrul prelungirii acordate ulterior (31 august 2000).

Ca urmare a acestei conduite culpabile a cocontractanților nu au fost executate obligațiile care le reveneau.

Contractul acorda Comisiei posibilitatea de a cere restituirea integrală sau parțială a sprijinului financiar acordat, majorat cu dobânzi în caz de neexecutare datorată cocontractanților.

Comisia are dreptul la restituirea sumei de 172 499,22 euro, corespunzătoare valorii avansului inițial, majorat cu dobânzile datorate cu începere de la 10 februarie 1995, din care au fost deduse cheltuielile efectuate de pârâtă în executarea parțială a contractului, astfel cum au fost constatate de Comisie. La suma menționată se vor adăuga dobânzile care nu au devenit încă scadente.

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 2008/90 al Consiliului din 29 iunie 1990 privind promovarea tehnologiei energetice în Europa (Programul Thermie) (JO L 185, p. 1).

Acțiune introdusă la 8 decembrie 2008 — Evropaiki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-554/08)

(2009/C 55/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: K. Korogiannakis, P.Katsimani și M. Dermitzakis, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei DG TAXUD de respingere a ofertei reclamantei, depusă ca urmare a cererii de ofertă deschise TAXUD/2007/AO-005 (TIMEA) pentru „Servicii de consiliere tehnică, de afaceri și cu privire la proiecte în cadrul aplicațiilor informatice comunitare în domeniul vamei, accizelor și fiscalității” (JO 2008/S 203-268728), decizie care a fost comunicată reclamantei prin scrisoarea din 26 septembrie 2008, precum și a tuturor deciziilor ulterioare în materie ale Comisiei, inclusiv a celei prin care contractul se atribuie ofertantului reținut;

— obligarea DG TAXUD la repararea prejudiciului cauzat reclamantei prin procedura de atribuire în cauză, în cuantum de 7 638 125 de euro;

— obligarea DG TAXUD la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă cu ocazia prezentei acțiuni, chiar și în cazul respingerii acesteia.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta urmărește anularea, în temeiul articolului 230 CE, a deciziei Comisiei Europene (DG TAXUD) care i-a fost notificată prin scrisoarea din 26 septembrie 2008, prin care a fost respinsă oferta prezentată de reclamantă ca urmare a cererii de oferte deschise TAXUD/2007/AO-005 (TIMEA) pentru „Servicii de consiliere tehnică, de afaceri și cu privire la proiecte în cadrul aplicațiilor informatice comunitare în domeniul vamei, accizelor și fiscalității” (JO 2008/S 203-268728), precum și obținerea de daune interese în temeiul articolului 235 CE.

Potrivit reclamantei, comitetul de evaluare a săvârșit diverse erori vădite de apreciere cu privire la evaluarea ofertei. Potrivit acesteia, comitetul de evaluare s-a îndepărtat de la politica obișnuită a Comisiei și nu a ținut seama de dispozițiile care figurează în specificațiile cererii de ofertă TIMEA, care recomandă autorităților contractante să contacteze ofertantul în cadrul etapei de selecție a unei cereri de ofertă, în scopul de a obține informații suplimentare sau precizări. De asemenea, reclamanta subliniază că autoritatea contractantă a încălcat articolul 100 din Regulamentul financiar, precum și principiile bunei administrări și încrederii legitime. În plus, reclamanta arată că autoritatea contractantă a abuzat de atribuțiile sale și a încălcat principiile transparenței și egalității de tratament enunțate la articolul 93 alineatul (1) din Regulamentul financiar.

Reclamanta pretinde că pârâta nu i-a furnizat o analiză adecvată cu privire la rezultatul controalelor efectuate ca urmare a observațiilor reclamantei asupra raportului de evaluare.

Reclamanta arată că pârâta a aplicat criteriile de selecție în mod abuziv în scopul de a înlătura oferta reclamantei. Prin urmare, pârâta a încălcat articolul 134 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (3) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 (¹) al Comisiei, precum și articolul 32 alineatul (2) din Directiva 92/50 (²).

(¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO 2002, L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

(²) Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO 1992, L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2).

Acțiune introdusă la 16 decembrie 2008 — IPublish Ganske Interactive Publishing/OAPI (reprezentarea unui aparat de navigație)

(Cauza T-555/08)

(2009/C 55/63)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: IPublish Ganske Interactive Publishing GmbH (Hamburg, Germania) (reprezentant: V. Knies, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs din 3 octombrie 2008 în cauza R 709/2008-4;
- obligarea Oficiului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: o marcă tridimensională reprezentând un aparat de navigație în culorile negru și albastru, aparat caracterizat între altele printr-o bandă laterală albastră, pentru produse și servicii din clasele 9, 39 și 42 (cererea de înregistrare nr. 6 092 639).

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, deoarece marca solicitată are caracterul distinctiv necesar.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol.1, p. 146).

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Slovenská pošta/Comisia

(Cauza T-556/08)

(2009/C 55/64)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Slovenská pošta a.s. (Banská Bystrica, Republica Slovacă) (reprezentanți: O. Brouwer, C. Schillemans, M. Knapen, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei atacate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea, în temeiul articolului 230 CE, Deciziei C (2008) 5912 final a Comisiei din 7 octombrie 2008 (Cazul COMP/39.562 — Slovakian Postal Law) prin care Comisia a constatat incompatibilitatea cu articolul 86 alineatul (1) CE, coroborat cu articolul 82 CE, a reglementării în vigoare în Slovacia în materia serviciilor poștale, în măsura în care reclamantei îi este rezervat domeniul expedierilor de corespondență „hibridă”.

Reclamanta invocă un număr de patru motive în susținerea acțiunii.

Aceasta indică în primul rând că, neexaminând în mod corespunzător toate faptele specifice cazului și interesele aflate în joc, Comisia a încălcat principiul bunei administrări a dreptului comunitar, decizia atacată fiind, potrivit reclamantei, fundamentată pe o serie de prezumții. Reclamanta susține totodată că s-a încălcat de către Comisie obligația de motivare prevăzută la articolul 253 CE.

În al doilea rând, potrivit reclamantei, Comisia nu a respectat dreptul reclamantei de a fi ascultată.

În al treilea rând, Comisia ar fi săvârșit o serie de erori vădite, de fapt și de drept, în aplicarea și în interpretarea legalității acordării de drepturi exclusive în sectorul poștal, care au condus la greșita aplicare a articolelor 86 CE și 82 CE.

În al patrulea rând, reclamanta susține că, prin adoptarea unei abordări diferite și lipsite de precedent cât privește definiția pieței relevante, Comisia a încălcat principiile securității juridice și încrederii legitime.

Acțiune introdusă la 18 decembrie 2008 — mPAY24 GmbH/OAPI — Ultra (MPAY)

(Cauza T-557/08)

(2009/C 55/65)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: mPAY24 GmbH (Viena, Austria) (reprezentant: H.Z. Zeiner, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ultra d.o.o. Proizvodnja elektronskih naprav (Zagorje ob Savi, Slovenia)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de Recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 221/2007-1 în măsura în care opoziția formulată de reclamantă a fost respinsă; și
- obligarea părâtului și celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: Marca figurativă „MPAY” pentru bunuri și servicii din clasele 9, 16, 35, 36 și 38

Titularul mărcii sau al semmului invocat în sprijinul opoziției: Reclamanta

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca comunitară verbală nr. 2 061 656 „MPAY24” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 36 și 38; marca verbală austriacă nr. 200 373 „MPAY24” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 36 și 38

Decizia diviziei de opoziție: Respinge în totalitate cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: Respinge în parte recursul

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatele (1) și (4) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, pentru motivul că respectiva cameră de recurs a săvârșit o eroare de apreciere în ceea ce privește riscul de confuzie între mărcile în discuție

Recurs introdus la 19 decembrie 2008 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 14 octombrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-74/07, Meierhofer/Comisia

(Cauza T-560/08 P)

(2009/C 55/66)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și B. Eggers)

Cealaltă parte în proces: S. Meierhofer (München, Germania)

Concluziile recurente

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Hotărârii pronunțate la 14 octombrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-74/07, Meierhofer/Comisia;
- obligarea fiecărei părți la suportarea propriilor cheltuieli de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Hotărârii pronunțate la 14 octombrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-74/07, Meierhofer/Comisia, prin care Tribunalul a dispus anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursului EPSO/AD/26/05 din 19 iunie 2009 pentru încălcarea obligației de motivare.

Prin decizia menționată se respinsese cererea de reexaminare a deciziei juriului prin care se constatase că reclamantul în primă instanță nu reușit la proba orală a procedurii de selecție. Candidatului îi lipsise o jumătate de punct pentru a totaliza numărul minim de puncte necesar pentru a fi declarat admis în urma probei orale. Conform anunțului de concurs, pentru proba orală s-a acordat o notă globală unică.

Recursul are ca obiect cerințele referitoare la obligația de motivare a unei comisii de evaluare din cadrul unui concurs și criteriile de control al instanței comunitare. Recurenta contestă mai ales concluzia Tribunalului Funcției Publice potrivit căreia, în cazul unor „împrejurări speciale”, de exemplu în cazul în care se acordă o notă cu puțin inferioară numărului minim de puncte necesar, obligația de motivare nu este respectată prin simpla comunicare către candidatul eliminat la proba orală a faptului că i s-a acordat o notă eliminatorie.

În susținerea recursului, reclamanta arată că acest punct de vedere conduce la o insecuritate juridică:

- în primul rând, în temeiul unei jurisprudențe constante, obligația de motivare trebuie să fie conformă cu respectarea confidențialității aplicabile lucrărilor comisiei de evaluare, în temeiul articolului 6 din Anexa III la Statutul funcționarilor Comunităților Europene, care interzice comunicarea opiniei diferiților membri ai comisiei și dezvăluirea de detalii privind aprecierea personală a candidatului sau prin comparație cu alții;
- în al doilea rând, compararea cu alte cazuri referitoare la accesul la documente, efectuată de Tribunal, poate fi greșită, întrucât articolul 6 din Anexa III la Statut nu prevede nicio normă derogatorie sau compararea intereselor;
- în al treilea rând, Tribunalul nu a respectat jurisprudența în temeiul căreia obligația de motivare trebuie să fie proporțională cu măsura în cauză, iar Tribunalul trebuie numai să aibă posibilitatea de a controla legalitatea deciziei. Întrucât controlul *a posteriori* al unei probe orale de către instanța comunitară este imposibil prin natura sa, aceasta și-a limitat până în prezent controlul la respectarea dispozițiilor procedurale și a anunțului de concurs.

În plus, hotărârea creează insecuritate juridică în ceea ce privește distincția dintre diferite categorii de măsuri procedurale referitoare la cerința ca un organ să prezinte documente confidentiale sau la împrejurările în care refuzul comunicării acestora ar putea fi utilizat împotriva persoanei în cauză (măsuri de organizare a procedurii și activități de cercetare judecătorească). În speță, Tribunalul a interpretat în mod greșit poziția Comisiei, întrucât aceasta nu a refuzat niciodată o astfel de comunicare. Comisia a explicat Tribunalului că nu putea prezenta documentele relevante în temeiul măsurilor de organizare a procedurii dispuse de Tribunal și că aștepta însă o activitate de cercetare judecătorească a completului de judecată.

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — Bactria și Gutknecht/Comisia

(Cauza T-561/08)

(2009/C 55/67)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH (Kirchheimbolanden, Germania) și Jürgen Gutknecht (Kirchheimbolanden, Germania) (reprezentați: K. Van Maldegem și C. Mereu, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- Declarația acțiunii ca admisibilă și fondată;
- obligarea Comunității Europene la repararea prejudiciului suferit de reclamanți ca urmare a adoptării nelegale a articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2000 al Comisiei („Primul regulament de reexaminare”), precum și a Regulamentului nr. 2032/2003 al Comisiei („Al doilea regulament de reexaminare”) și a Regulamentului nr. 1451/2007 al Comisiei sau, în subsidiar, ca urmare a omisiunii Comisiei de a adopta măsurile necesare pentru a asigura că dreptul reclamanților la protecția informațiilor în temeiul Directivei privind produsele biocide („BPD”) este respectat și este protejat împotriva „parazitismului” în cursul programului de reexaminare, respectivul prejudiciu fiind estimat la o valoare totală de 3 912 569 EUR, sau obligarea la plata celorlalte sume care vor fi stabilite de reclamanți în cursul procedurii sau de Tribunal *ex aequo et bono*;
- în subsidiar, obligarea Comunității Europene, pe calea unei hotărâri interlocutorii, la repararea prejudiciului suferit și obligarea părților să prezinte Tribunalului, într-un termen rezonabil începând de la data hotărârii, date referitoare la valoarea despăgubirii convenite de părți sau, în lipsa unei înțelegeri, obligarea părților să prezinte Tribunalului, în același termen, pretențiile acestora însoțite de elementele detaliate pe care se bazează evaluarea lor;

- obligarea Comunității Europene la plata către reclamanți a unor dobânzi compensatorii cu o rată egală cu rata dobânzii de întârziere, începând cu data producerii prejudiciului;
- obligarea Comunității Europene la plata unor dobânzi de întârziere cu rata de 8 % sau cu o altă rată corespunzătoare ce urmează a fi stabilită de Tribunal, aplicată sumei care trebuie plătită începând cu data pronunțării hotărârii și până la plata efectivă și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acțiunii formulate, reclamanții solicită despăgubiri, în temeiul articolului 235 CE, pentru prejudiciul pretins suferit ca urmare a adoptării articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1896/2000 al Comisiei din 7 septembrie 2000 ⁽¹⁾ privind prima fază a programului prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind comercializarea produselor biodestructive ⁽²⁾, precum și a Regulamentului nr. 2032/2003 al Comisiei ⁽³⁾ și a Regulamentului nr. 1451/2007 al Comisiei ⁽⁴⁾.

În subsidiar, reclamanții solicită despăgubiri pentru prejudiciul pretins suferit ca urmare a omisiunii Comisiei de a asigura respectarea dreptului privind protecția informațiilor acordat notificatorilor în temeiul articolului 12 din Directiva 98/8/CE. Reclamanții susțin în continuare că prejudiciul pe care l-au suferit ca urmare a conduitei nelegale a Comisiei este reprezentat de o reducere semnificativă a valorii întreprinderii primei reclamante și de câștigul pe care prima reclamantă l-ar fi realizat (*lucrum cessans*) prin vânzarea produselor biocide în cauză și a substanțelor active conținute în aceste produse biocide în lipsa intervenției Comunității.

În plus față de prejudiciul pe care al doilea reclamant pretinde că l-a suferit în calitate de acționar și, prin urmare, de proprietar al întreprinderii primei reclamante, acesta susține ca și-a pierdut și mijloacele de subsistență. În final, reclamanții solicită acordarea de dobânzi compensatorii cu o rată egală cu rata dobânzii de întârziere, începând cu data producerii prejudiciului pretins suferit.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1896/2000 al Comisiei din 7 septembrie 2000 privind prima fază a programului prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind produsele biocide (JO L 228, p. 6, Ediție specială, 03/vol. 4, p. 202).

⁽²⁾ Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998 privind comercializarea produselor biodestructive (JO L 123, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 24, p. 67).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 2032/2003 al Comisiei din 4 noiembrie 2003 privind a doua etapă a programului de lucru de 10 ani prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor biocide și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1896/2000 (JO L 307, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 51, p. 39).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 1451/2007 al Comisiei din 4 decembrie 2007 privind a doua etapă a programului de lucru de 10 ani prevăzut la articolul 16 alineatul (2) din Directiva 98/8/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind introducerea pe piață a produselor biocide (JO L 325, p. 3).

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Corsica Ferries France/Comisia

(Cauza T-565/08)

(2009/C 55/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Corsica Ferries France SAS (Bastia, Franța) (reprezentanți: S. Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Declararea prezentei acțiuni ca admisibilă;
- anularea Deciziei Comisiei din 8 iulie 2008 privind ajutorul pentru restructurare pe care Franța intenționează să îl acorde Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (SNCM);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C (2008) 3182 final a Comisiei din 8 iulie 2008 prin care Comisia a declarat următoarele:

- compensația plătită de Republica Franceză către Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée (denumită în continuare „SNCM”) în cuantum de 53,48 milioane de euro cu titlul de obligațiuni de serviciu public constituie un ajutor de stat ilegal, dar compatibil cu piața comună;
- prețul de vânzare negativ al SNCM de 158 milioane de euro, punerea în aplicare de către Compagnie Générale Maritime et Financière (denumită în continuare „CGMF”) a unor măsuri sociale în privința salariaților în cuantum de 38,5 milioane de euro și recapitalizarea comună și concomitentă a SNCM de către CGMF în cuantum de 8,75 milioane de euro nu constituie ajutoare de stat; și
- ajutorul pentru restructurare în cuantum de 15,81 milioane de euro pe care Republica Franceză l-a acordat SNCM constituie un ajutor de stat ilegal, dar compatibil cu piața comună.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă două motive întemeiate pe:

- lipsa de motivare și încălcarea dreptului la apărare al reclamantei și a dreptului la un proces efectiv, în măsura în care un număr prea mare de date și de informații ar fi fost înlăturate din decizia atacată, nepermițându-i reclamantei să înțeleagă conținutul, motivarea și întinderea acesteia;
- încălcarea articolelor 87 CE și 88 CE și a normelor de aplicare a acestora, în special a Liniilor directoare comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea

întreprinderilor aflate în dificultate, care rezultă dintr-o apreciere greșită și/sau incompletă în ceea ce privește aportul de capital de 53,48 milioane de euro cu titlul de compensare de serviciu public, cesiunea SNCM la un preț de vânzare negativ de 158 milioane de euro, aportul de capital de către CGMF în cuantum de 8,75 milioane de euro, măsuri sociale în valoare de 38,5 milioane de euro și soldul de 22,5 milioane de euro notificat ca ajutoare pentru restructurare.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Total Raffinage Marketing/Comisia

(Cauza T-566/08)

(2009/C 55/69)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Total Raffinage Marketing (Puteaux, Franța) (reprezentanți: A. Vandencastele, C. Falmagne, C. Lemaire și S. Naudin, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea în parte a articolelor 1 și 2 din Decizia Comisiei nr. C(2008) 5476 final din 1 octombrie 2008 privind o procedură de aplicare a articolului 81 din Tratatul CE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări);
- reducerea, în mod foarte substanțial, a cuantumului amenziilor aplicate societății Total R.M. prin articolul 2 din decizia menționată;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea în parte a Deciziei C (2008) 5476 final a Comisiei din 1 octombrie 2008 adoptată în Cazul COMP/39.181 — Ceară de lumânări, prin care Comisia a constatat că anumite întreprinderi, printre care și reclamanta, au încălcat articolul 81 alineatul (1) CE și articolul 53 alineatul (1) din Acordul privind Spațiul Economic European prin stabilirea prețurilor și împărțirea pițelor cerii de parafină în Spațiul Economic European (SEE) și a gaciului de parafină în Germania.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă unsprezece motive întemeiate pe încălcarea articolului 81 CE, pe cerința motivării, pe Orientările din 2006 privind calcularea amenzilor ⁽¹⁾ și, respectiv, pe principiile proporționalității, prezumției de nevinovăție, securității juridice, egalității de tratament și caracterului personal al pedepselor, în măsura în care Comisia:

- ar fi considerat că practicile referitoare la ceară și la parafină, pe de o parte, și la gaciul de parafină, pe de altă parte, reprezintă o singură încălcare continuă și ar fi calificat drept acord practicile referitoare la gaciul de parafină;
- ar fi reținut în mod eronat existența unei singure încălcări continue constând într-un acord de stabilire a prețurilor, de împărțire a piețelor și/sau a clientelei în condițiile în care împotriva reclamantei ar putea fi reținut doar un singur schimb de informații privind starea pieței de parafină, prețurile și strategiile viitoare în materie tarifară, clienții și cantitatea;
- pe de o parte, întrucât a reținut răspunderea reclamantei pentru întreaga durată a înțelegerii referitoare la ceară și la parafină, nu ar fi respectat jurisprudența comunitară privind distanțarea publică față de înțelegere, din moment ce reclamanta ar fi încetat să participe la „reuniunile tehnice” după reuniunea din 11 și 12 mai 2004, cu alte cuvinte cu un an înainte de terminarea încălcării și, pe de altă parte, ar fi admis retragerea anticipată a Repsol din înțelegere înainte de terminarea încălcării, însă nu și retragerea anticipată a reclamantei, deși aceasta din urmă se găsea într-o situație echivalentă;
- ar fi solicitat reclamantei să facă dovada distanțării publice față de înțelegere;
- nu ar fi luat în considerare absența punerii în aplicare a înțelegerii;
- ar fi utilizat valoarea vânzărilor pe ultimele trei exerciții din perioada de participare a reclamantei la înțelegere în locul valorii vânzărilor din ultimul an de participare;
- ar fi reținut un procentaj prea mare din valoarea vânzărilor pentru pilonul gaci de parafină al înțelegerii;
- ar fi aplicat o metodă de calcul al amenzii consacrată la punctul 24 din Orientări care ar fi contrară articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 și principiilor proporționalității, egalității de tratament și prezumției de nevinovăție;
- ar fi aplicat o amendă suplimentară în scop de disuasiune fără a o justifica totuși în mod suficient;
- ar fi impus o amendă reprezentând 410 % din cifra de afaceri realizată într-un an de către reclamantă pe piața relevantă;
- ar fi imputat societății mamă, Total SA, comportamentul reclamantei.

(¹) Orientări privind calcularea amenzilor aplicate în temeiul articolului 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 1/2003 (JO 2006, C 210, p. 2, Ediție specială 08/vol. 4, p. 264).

Recurs introdus la 19 decembrie 2008 de Bart Nijs împotriva Hotărârii pronunțate la 9 octombrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-49/06, Nijs/Curtea de Conturi

(Cauza T-567/08 P)

(2009/C 55/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Bart Nijs (Bereldange, Luxemburg) (reprezentant: F. Rollinger, avocat)

Cealaltă parte în proces: Curtea de Conturi a Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- Declararea admisibilității recursului;
- declararea temeiniciei recursului;
- prin urmare, anularea Ordonanței din 9 octombrie 2008 în cauza F-5/07, Bart Nijs/Curtea de Conturi.

Motivele și principalele argumente

Prin prezentul recurs, recurentul solicită anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) din 9 octombrie 2008, pronunțată în cauza Nijs/Curtea de Conturi, F-49/06, prin care se respinge în parte ca inadmisibilă și în parte ce nefondată acțiunea prin care recurentul solicitase, pe de o parte, anularea deciziei de a nu-l promova la gradul A*11 în cadrul exercițiului de promovare 2005 și, pe de altă parte, daune-interese.

În sprijinul recursului introdus, recurentul invocă patru motive, întemeiate:

- pe denaturarea cererii introductive și a memoriului în replică, deoarece hotărârea atacată ar fi înlocuit un motiv întemeiat pe inexistența unui act decizional al AIPN, implicând lipsa totală de motivare, printr-un motiv complet diferit;
- pe ignorarea și/sau denaturarea elementelor de probă, deoarece TFP le-a respins;
- pe atribuirea eronată a sarcinii probei, deoarece TFP ar fi trebuit să ceară dovezi cu privire la susținerile părții;
- pe încălcarea prezumției de nevinovăție, prin obligarea reclamantului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — M6/Comisia**(Cauza T-568/08)**

(2009/C 55/71)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Métropole Télévision SA (M6) (Neuilly-sur-Seine, Franța) (reprezentanți: O. Freget și N. Chahid-Nourai, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei adoptate de Comisia Europeană la 16 iulie 2008 în cauza N 279/2008 (Dotare cu capital a France Télévisions);
- obligarea Comisiei să deschidă procedura formală de examinare a ajutorului, prevăzută la articolul 88 alineatul (2) primul paragraf CE;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C (2008) 3506 final a Comisiei din 16 iulie 2008 prin care Comisia a considerat că este compatibil cu piața comună un ajutor sub forma unei dotări cu un capital de 150 de milioane de euro în beneficiul societății France Télévisions. În acest context, reclamanta solicită deschiderea procedurii formale de examinare în conformitate cu articolul 88 alineatul (2) CE.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive privind legalitatea deciziei atacate, care sunt întemeiate:

- pe o încălcare a drepturilor procedurale ale reclamantei, în măsura în care aprecierile pe care s-a întemeiat Comisia și în special cele privind legătura directă de cauzalitate între anunțul președintelui Republicii Franceze din 8 ianuarie 2008 referitor la suprimarea publicității comerciale pe posturile grupului France Télévisions și pierderea de venituri suferită de acestea ar prezenta dificultăți de natură să justifice deschiderea procedurii formale de examinare în conformitate cu articolul 88 alineatul (2) CE pentru a da concurenților grupului France Télévisions posibilitatea de a își prezenta poziția;
- pe o insuficientă informare a Comisiei referitor la originea diminuării veniturilor din publicitate și la destinația dotării cu capital acordate societății France Télévisions, în măsura în care Comisia nu s-ar fi asigurat, cu neutralitatea, cu imparțialitatea și cu cerința de aprofundare impuse, că sunt reale și fiabile informațiile care i-au fost comunicate cu privire la cauzele reale ale pierderilor de venituri din publicitate suferite de France Télévisions și la repartizarea finală a sumelor plătite de Republica Franceză societății France Télévisions;

- pe o lipsă a motivării, în măsura în care Comisia (i) nu ar fi motivat în mod suficient importanța acordată în decizia în litigiu efectului anunțului președintial din 8 ianuarie 2008 în care era menționată suprimarea publicității pe posturile publice, (ii) ar fi omis să ia în considerare influența asupra regiei publicitare avută de „recenterarea” activităților societății France Télévisions către activități de serviciu public și (iii) nu ar fi luat în considerare reacțiile operatorilor privați, printre care se află și reclamanta.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Visonic/OAPI — Seda Electronique (VISIONIC)**(Cauza T-569/08)**

(2009/C 55/72)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Visonic Ltd (Tel Aviv, Israel) (reprezentanți: A. Beschorner și C. Thomas, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Seda Electronique SA (Seclin, Franța)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 octombrie 2008 din cauzele conexe R 946/2007-2 și R 1151/2007-2;
- declararea nulității mărcii comunitare nr. 1 562 982 „VISIONIC” pentru toate produsele vizate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile de pe rolul Curții și obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor efectuate în procedurile administrative de pe rolul camerei de recurs;
- stabilirea unei date pentru ședința de audiere a pledoariilor.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „VISIONIC” pentru produse din clasa 9

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Decizia diviziei de anulare: admite în parte cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: admite recursul în cauza R 946/2007-2; anulează decizia atacată prin care s-a respins cererea de declarare a nulității; respinge recursul în cauza R 1151/2007-2.

Motivele invocate: încălcarea articolului 52 alineatul (3), a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, precum și a principiilor generale ale dreptului mărcilor întrucât camera de recurs a reținut greșit că reclamanta a consimțit la înregistrarea mărcii comunitare care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității și, în consecință, nu a examinat dacă există un risc de confuzie între mărcile vizate.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Deutsche Post/Comisia

(Cauza T-570/08)

(2009/C 55/73)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Deutsche Post AG (Bonn, Germania) (reprezentanți: J. Sedemund și T. Lübbig, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Comisiei Comunităților Europene din 30 octombrie 2008 privind ordinul de furnizare a informațiilor în procedura „Ajutor de Stat C 36/2007 — Ajutor de Stat pentru Deutsche Post AG”;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea este îndreptată împotriva Deciziei C (2008) 6468 a Comisiei Comunităților Europene din 30 octombrie 2008, adoptată în cadrul procedurii privind ajutorul de stat C 36/2007 (ex NN 25/2007), prin care Comisia, în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽¹⁾, a solicitat Germaniei să furnizeze toate documentele, informațiile și datele necesare evaluării veniturilor și cheltuielilor Deutsche Post în perioada 1989-2007.

Reclamanta invocă patru motive.

Prin intermediul primelor trei motive, reclamanta susține că decizia trebuie anulată pentru motivul încălcării unor norme fundamentale de procedură, întrucât:

- nu sunt îndeplinite cerințele privind punerea efectivă în întârziere, precum și „atenționarea de acordare a unui termen suplimentar”, prevăzute la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul nr. 659/1999;
- ordinul de furnizare a informațiilor prezintă deficiențe grave de motivare și, în consecință, încalcă articolul 253 CE;
- prin încălcarea articolelor 287 CE și 10 CE, Comisia nu și-a îndeplinit obligația să acorde guvernului federal și reclamantei ocazia să își prezinte observațiile cu privire la protecția secretului comercial al reclamantei.

Prin intermediul celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că, în plus, decizia atacată trebuie anulată pentru încălcarea dreptului comunitar material întrucât utilizarea datelor solicitate cu privire la costurile și cheltuielile aferente perioadei 1 ianuarie 1995-31 decembrie 2007, referitoare la examinarea „acordului financiar”, contravine Cadrului comunitar 2005 și repartizării competențelor între statele membre și Comisie, încalcă articolul 86 alineatul (2) CE și articolul 87 alineatul (1) CE, coroborate cu principiile proporționalității, securității juridice și principiului de drept comunitar de interdicere a discriminării și, în sfârșit, este vădit inadecvată pentru aprecierea juridică a normelor privind pensiile și răspunderea.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88 CE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — Germania/Comisia

(Cauza T-571/08)

(2009/C 55/74)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și B. Klein)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Comisiei Comunităților Europene din 30 octombrie 2008 privind ordinul de furnizare a informațiilor în procedura „Ajutor de Stat C 36/2007 — Ajutor de Stat pentru Deutsche Post AG”;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Ațiunea este îndreptată împotriva Deciziei C (2008) 6468 a Comisiei Comunităților Europene din 30 octombrie 2008, adoptată în cadrul procedurii privind ajutorul de stat C 36/2007 (ex NN 25/2007), prin care Comisia, în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 ⁽¹⁾, a solicitat Germaniei să furnizeze toate documentele, informațiile și datele necesare evaluării veniturilor și cheltuielilor Deutsche Post în perioada 1989-2007.

Reclamanta invocă două motive.

În primul motiv reclamanta susține că ordinul de furnizare a informațiilor constituie o încălcare a unor norme fundamentale de procedură.

— nu sunt îndeplinite cerințele privind punerea efectivă în întârziere, precum și „atenționarea de acordare a unui termen suplimentar”, prevăzute la articolul 5 alineatul (2) și la articolul 10 alineatul (3) din Regulamentul nr. 659/1999. În subsidiar, reclamanta atrage atenția asupra faptului că ordinul de furnizare a informațiilor este el însuși disproporționat.

— în plus, ordinul de furnizare a informațiilor nu respectă protecția secretului comercial al Deutsche Post AG garantată prin articolul 287 CE, pentru că datele vor fi probabil transmise pentru analiză unei societăți externe, care poate că colaborează și cu concurenți ai Deutsche Post AG, iar Comisia refuză să furnizeze informații suplimentare în această privință.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta critică faptul că ordinul de furnizare a informațiilor încalcă articolul 86 alineatul (2) CE și articolul 87 alineatul (1) CE, coroborate cu principiile proporționalității și securității juridice, întrucât datele solicitate nu sunt necesare pentru aprecierea niciuneia din cele trei măsuri statale în discuție din punct de vedere al dreptului ajutoarelor de stat.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88 CE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Ațiune introdusă la 17 decembrie 2008 — TF1/Comisia

(Cauza T-573/08)

(2009/C 55/75)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Télévision française 1 SA (TF1) (reprezentanți: J.-P. Hordies și C. Smits, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei adoptate de Comisie la 16 iulie 2008, în cauza N 279/2008-Franța (Alocare de capital pentru France Télévisions);
- obligarea Comisiei la inițierea procedurii oficiale de investigație a ajutorului, prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei C(2008) 3506 final a Comisiei, din 16 iulie 2008, prin care Comisia a considerat compatibil cu piața comună un ajutor sub forma unei alocări de capital de 150 de milioane de euro în beneficiul France Télévisions. În acest context, reclamanta solicită inițierea procedurii oficiale de investigație în temeiul articolului 88 alineatul (2) CE.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă, cu privire fond, două motive:

- primul este întemeiat pe constatarea că existau dificultăți serioase care ar fi obligat Comisia să inițieze procedura oficială de investigație prevăzută la articolul 88 alineatul (2) CE, aceste dificultăți serioase fiind demonstrate de i) faptul că decizia era viciată de inexactități materiale, ii) de caracterul insuficient al informației de care dispunea Comisia și iii) de durata anormal de scurtă, precum și de împrejurările etapei preliminară de investigație;
- al doilea este întemeiat pe lipsa motivării, în măsura în care Comisia nu ar fi reunit toate informațiile necesare și/sau nu ar luat în considerare informațiile de care dispunea și în măsura în care raționamentul Comisiei de la punctul 23 din decizia atacată ar putea să se îndepărteze de luările de poziție anterioare fără ca totuși Comisia să fi precizat motivele pentru care se îndepărtează de acestea.

Acțiune introdusă la 22 decembrie 2008 — 4care/OAPI — Laboratorios Diafarm (Acumed)**(Cauza T-575/08)**

(2009/C 55/76)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: germana***Părțile****Reclamantă:** 4care AG (Kiel, Germania) (reprezentanți: S. Redeker, avocat)**Pârât:** Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)**Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:** Laboratorios Diafarm, SA (Barbera del Valles, Spania)**Concluziile reclamantei**

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 7 octombrie 2008 din cauza R 16636/2007-2 și respingerea opoziției;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente**Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare:** reclamanta.**Marca comunitară vizată:** marca figurativă „Acumed” pentru mărfurile din clasele 3, 5 și 9 (cererea nr. 4493136).**Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției:** Laboratorios Diafarm, SA.**Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției:** marca verbală spaniolă „AQUAMED ACTIVE” (marca nr. 2506452) pentru mărfuri din clasa 5 și marca comunitară verbală „AQUAMED ACTIVE” (nr. 2882272) pentru mărfuri din clasa 5.**Decizia diviziei de opoziție:** admiterea opoziției.**Decizia camerei de recurs:** respingerea recursului.**Motivele invocate:** încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94⁽¹⁾, având în vedere că nu există risc de confuzie între cele două mărci în cauză.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, 14.1.1994, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2008 — Germania/Comisia**(Cauza T-576/08)**

(2009/C 55/77)

*Limba de procedură: germana***Părțile****Reclamantă:** Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și B. Klein)**Pârâtă:** Comisia Comunităților Europene**Concluziile reclamantei**

- Anularea Regulamentului (CE) nr. 983/2008 al Comisiei din 3 octombrie 2008 de adoptare a planului de repartizare către statele membre a resurselor imputabile exercițiului financiar 2009 pentru furnizarea de produse alimentare din stocurile de intervenție persoanelor celor mai defavorizate din Comunitate;
- menținerea efectelor regulamentului anulat;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 983/2008 al Comisiei din 3 octombrie 2008⁽¹⁾, care cuprinde planul anual pentru anul 2009 al programului de distribuție de produse alimentare către persoanele cele mai defavorizate din Comunitate.

Potrivit reclamantei, regulamentul este lipsit de temei juridic în dreptul comunitar. Într-adevăr, acesta a fost adoptat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1234/2007⁽²⁾ care, la rândul său, își găsește temeiul juridic în politica agricolă comună a Comunității (articolele 36 CE și 37 CE în coroborare cu articolul 33 CE), însă nu îndeplinește cerințele prevăzute de aceasta.

În opinia sa, programul a fost conceput inițial ca o competență accesorie a politicii agricole comune întrucât stocurile de intervenție existente au fost utilizate, în principal, într-un scop social. Or, de mai mulți ani, programul lucrează exclusiv cu achiziționarea de alimente pe piață, întrucât din cauza reformelor politicii externe comune aproape că nu mai există stocuri de intervenție. Reclamanta consideră că în prezent programul este numai un instrument de politică socială al Comunității, pentru care nu există temei juridic (principiul competențelor de atribuire).

Regulamentul atacat nu este compatibil cu prevederile articolului 27 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1234/2007, care permite o achiziționare de alimente pentru program numai în cazul în care stocurile de intervenție și-au atins temporar capacitatea. Or, între timp, achiziționarea pe scară largă a devenit o situație permanentă.

Reclamanta susține de asemenea că regulamentul atacat nu urmărește niciunul dintre obiectivele consacrate de articolul 33 alineatul (1) CE.

Pentru evitarea dificultăților în desfășurarea programului anual, reclamanta solicită Curții să limiteze efectele anulării la dispoziția privind achizițiile de pe piață, cuprinsă în articolul 2 din Regulamentul nr. 983/2008 coroborat cu anexa II la acest regulament.

(¹) Regulamentului (CE) nr. 983/2008 al Comisiei din 3 octombrie 2008 de adoptare a planului de repartizare către statele membre a resurselor imputabile exercițiului financiar 2009 pentru furnizarea de produse alimentare din stocurile de intervenție persoanelor celor mai defavorizate din Comunitate (JO L 268, p. 3).

(²) Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”), JO L 299, p. 1.

Acțiune introdusă la 23 decembrie 2008 — DVB Project/OAPI — Eurotel (DVB)

(Cauza T-578/08)

(2009/C 55/78)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: DVB Project (Le Grand Saconnex, Elveția) (reprezentant: W. Pors, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Eurotel SpA (Milano, Italia)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 octombrie 2008 în cauza R 1387/2007-2 a și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: Marca „DVB” pentru bunuri și servicii din clasele 9 și 38

Titularul mărcii comunitare: Reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Decizia diviziei de anulare: Respinge cererea de anulare

Decizia camerei de recurs: Admite recursul și anulează decizia atacată

Motivele invocate: Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului întrucât camera de recurs a constatat în mod eronat că un monopol asupra mărcii comunitare înregistrate care a făcut obiectul cererii de declarare a nulității ar afecta în mod serios activitățile economice ale comercianților în domeniul telecomunicațiilor; încălcarea articolului 7 alineatul (3) și a articolului 51 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului întrucât camera de recurs nu a analizat pe fond problema ridicată de reclamantă, referitoare la dobândirea caracterului distinctiv.

Acțiune introdusă la 30 decembrie 2008 — Cantiere Navale De Poli/Comisia

(Cauza T-584/08)

(2009/C 55/79)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Cantiere Navale De Poli SpA (reprezentanți: A. Abate, avocat, R. Longanesi Cattani, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei adoptate de Comisia Europeană la 21 octombrie 2008 privind ajutorul de stat al Italiei nr. C 20/2008 (ex N 62/2008);

— obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Regulamentul (CE) nr. 1177/2002 al Consiliului din 27 iunie 2002 (JO L 172, 2.7.2002, p. 1) se întemeiază pe articolul 87 alineatul (3) litera (e) CE și a instituit un mecanism temporar de apărare în sectorul construcțiilor navale cu scopul de a restabili condițiile de piață denaturate de practicile anticoncurențiale ale

șantierelor coreene. Termenul de expirare a regulamentului, stabilit inițial pentru 31 martie 2004 a fost prorogat succesiv cu un an, permițând astfel șantierelor comunitare să încheie contracte de construcție ulterioare pentru diverse tipuri de nave de transport de mărfuri până la 31 martie 2005 (noul termen de expirare a regulamentului). În susținerea contractelor menționate, regulamentul prevede ajutoare egale cu până la 6 % din valoarea contractuală. Reclamanta este parte la cinci contracte pentru construcția de tancuri chimice.

În scopul finanțării tuturor contractelor în perioada 2002-2005, Italia a notificat două finanțări de 10 milioane de euro fiecare. Comisia a autorizat prima finanțare prin decizia din 19 mai 2004, respingând însă autorizarea celei de a doua finanțări prin decizia atacată. În această privință, Comisia susține că finanțarea suplimentară constituie un „ajutor nou” în sensul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 (JO L 140, 30.4.2004, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 2, p. 42) întrucât reprezintă mai mult de 20 % din bugetul inițial al schemei de ajutor. În plus, Comisia invocă faptul că finanțarea suplimentară este incompatibilă cu piața comună întrucât notificarea a fost făcută ulterior datei de 31 martie 2005, termenul de expirare a Regulamentului nr. 1177/2002.

Reclamanta susține că guvernul italian nu putea din punct de vedere material până la 31 martie 2005 să pregătească finanțarea contractelor de care nu putea avea cunoștință, întrucât întreprinderile aveau dreptul de a încheia contracte până în ultima zi de aplicare a regulamentului (31 martie 2005).

Pentru aceste motive, reclamanta atacă decizia, invocând în special următoarele motive:

- încălcarea Regulamentului nr. 1177/2002 sub aspectul obiectivelor specifice urmărite de legiuitor în cadrul dispozițiilor articolului 87 alineatul (3) litera (e);
- încălcarea articolului 4 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul nr. 794/2004 al Comisiei în ceea ce privește calificarea finanțării suplimentare de 10 milioane de euro drept „ajutor nou”;
- lipsa de relevanță a Recomandării din 20 iunie 2005 a organului de soluționare a litigiilor al OMC în ceea ce privește contractele de construcție navală legal încheiate în temeiul Regulamentului nr. 1177/2002;
- lipsa de motivare în ceea ce privește pretinsa lipsă de temei juridic pentru autorizarea finanțării suplimentare;
- încălcarea principiilor bunei administrări, al contradictorialității, al dreptului la apărare, al egalității de tratament, al subsidiarității și al proporționalității.

Acțiune introdusă la 24 decembrie 2008 — Kerma/OAPI (BIOPIETRA)

(Cauza T-586/08)

(2009/C 55/80)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Kerma SpA (Puegnago sul Garda, Italia) (reprezentant: A. Manzoni, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Să se constate că marca BIOPIETRA îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul privind marca comunitară și că nu îi lipsește caracterul distinctiv în sensul articolului 7 alineatul (1) litera (b) din același regulament;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată în cazul în care acesta cade în pretenții.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „BIOPIETRA” (cererea de înregistrare nr. 5.658.893), pentru produse din clasa 19

Decizia examinatorului: Respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: Respinge recursul.

Motivele invocate: Încălcarea și aplicarea eronată a articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 2 ianuarie 2009 — Italia/Comisia

(Cauza T-3/09)

(2009/C 55/81)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentant: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei C (2008) 6015 final a Comisiei din 21 octombrie 2008, notificată Republicii Italiene la 22 octombrie 2008 prin Nota nr. SG-Greffe (2008) D/206436 din 22 octombrie 2008, care privește ajutorul de stat C 20/2008 (ex 62/2008) pe care Italia intenționează să îl execute printr-o modificare a schemei de ajutor N 59/2004 privind mecanismul temporar de apărare în sectorul construcțiilor navale.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași cu decizia atacată în cauza *Cantiere Navale De Poli/Comisia* (T-584/08).

Motivele și principalele argumente sunt similare celor invocate în această cauză.

Acțiune introdusă la 5 ianuarie 2009 — UniCredit/OAPI — Union Investment Privatfonds (UniCredit)

(Cauza T-4/09)

(2009/C 55/82)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: UniCredit SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: G. Florida și R. Florida, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Union Investment Privatfonds GmbH (Frankfurt am Main, Germania)

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei camerei a doua de recurs a OAPI din 3 noiembrie 2008, în cauza R1449/2006-2, referitoare la procedura de opoziție B699.746

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă color „1 (traversând oblic un cerc) UniCredit” (cerere de înregistrare nr. 2.911.105), pentru a distinge produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 36, 38, 39, 41 și 42

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Union Investment Privatfonds GmbH

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile verbale germane „UniSECTOR”, „UniDynamicFonds” și „UniGarant”, pentru servicii din clasele 35 și 36

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în ceea ce privește serviciile din clasa 36

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: aplicarea greșită a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară. Reclamanta susține că decizia atacată nu a ținut cont nici de capacitatea de percepție a publicului căruia se adresează serviciile desemnate, nici de caracterul distinctiv inexistent sau redus al prefixului „Uni”.

Recurs introdus la 15 ianuarie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 4 noiembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-133/06, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-9/09 P)

(2009/C 55/83)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

— În orice caz:

(A.1) anularea în întregime și fără nicio excepție a ordonanței atacate;

(A.2) declararea faptului că acțiunea din primă instanță era perfect admisibilă

— În principal:

(B.1) admiterea în întregime și fără nicio excepție a cererilor reclamantului formulate în primă instanță;

(B.2) obligarea pârâtei la restituirea către reclamant a tuturor cheltuielilor de judecată și onorariilor plătite de acesta, aferente atât procedurii în primă instanță, cât și în recurs

— Sau în subsidiar:

(B.3) Retrimiterarea cauzei de *qua* Tribunalului Funcției Publice spre rejudecare, în altă compunere

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 4 noiembrie 2008, pronunțată în cauza F-133/06, Marcuccio/Comisia.

În susținerea concluziilor proprii, recurentul invocă următoarele motive:

- lipsa absolută a cercetării și omisiunea de a se pronunța cu privire la un aspect fundamental al litigiului, în măsura în care ordonanța atacată nu se pronunță cu privire la cererea de declarare a inexistenței *ex lege* a deciziei atacate în fața Tribunalului Funcției Publice;
- lipsa absolută de motivare a celor statuate în ordonanța în litigiu cu privire atât la inadmisibilitatea cererii „de obligare a Comisiei la restituirea către recurent a bunurilor personale”, „de anulare a deciziei în litigiu” și „de reparare a prejudiciului”, cât și la obligarea recurentului la plata cheltuielilor de judecată, pentru deformarea și denaturarea faptelor, lipsa absolută a cercetării, neconcordanță și lipsă de raționalitate, precum și interpretare și aplicare eronată a normelor de drept comunitar;
- eroare de procedură, pentru nerespectarea obligației de a nu ține cont de conținutul memoriului în apărare în măsura în care a fost prezentat tardiv de pârâtă, fiind de natură să prejudicieze interesele reclamantului;
- încălcarea normelor privind un proces echitabil.

Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2009 — Formula One Licensing/OAPI — Racing — Live (F1 — Live)

(Cauza T-10/09)

(2009/C 55/84)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Formula One Licensing BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: B. Klingberg, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Racing — Live SA (Montpellier, Franța)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 16 octombrie 2008 din cauza R 7/2008-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată și

- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată efectuate în cadrul procedurii din fața OAPI.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „F1 — Live” pentru produse și servicii din clasele 16, 38 și 41.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală internațională „F1” înregistrată cu nr. 732 134 pentru produse și servicii din clasele 16, 38 și 41; marca verbală germană „F1” înregistrată cu nr. 30 007 412 pentru servicii din clasa 41; marca verbală engleză „F1” înregistrată cu nr. 2 277 746 D pentru produse și servicii din clasele 16 și 38; marca comunitară figurativă „F1 Formula 1” înregistrată cu nr. 631 531 pentru produse și servicii din clasele 16, 38 și 41; alte mărci precum „F1 Racing Simulation”, „F1 Pole Position” și „F1 Pit Stop Café”.

Decizia diviziei de opoziție: respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: anularea deciziei atacate, respingerea opoziției și continuarea procedurii pentru cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât camera de recurs a apreciat în mod greșit că nu exista risc de confuzie între mărcile în cauză; încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât camera de recurs nu a constatat că utilizarea fără un motiv întemeiat a mărcii comunitare respective ar genera un profit necuvenit din caracterul distinctiv sau din renumele mărcii anterioare și ar aduce atingere acestora.

Acțiune introdusă la 14 ianuarie 2009 — Özdemir/OAPI — Aktieselskabet af 21. november 2001 (James Jones)

(Cauza T-11/09)

(2009/C 55/85)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamant: Rahmi Özdemir (Dreieich, Germania) (reprezentanți: M. Heinrich, I. Hoes, C. Schröder, K. von Werder și J. Wittenberg, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Danemarca)

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 3 noiembrie 2008 în cauza R 858/2007-2;
- respingerea opoziției formulate de cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la 25 ianuarie 2005 împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare — cererea de înregistrare nr. 3 493 137 și
- obligarea celeilalte părți în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a cheltuielilor efectuate în cursul procedurii de opoziție.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamantul

Marca comunitară vizată: marca verbală „James Jones” pentru produse din clasa 25

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: înregistrarea mărcii comunitare nr. 1 107 747, marca verbală „Jack & Jones” pentru produse din clasele 3, 18 și 25; înregistrarea mărcii britanice nr. 2 063 437, marca verbală „Jack Jones” pentru produse din clasa 25; înregistrarea mărcii Benelux nr. 474 622, marca verbală „Jack Jones” pentru produse din clasa 25 și a mărcii daneze nr. VR 1990 06569, marca verbală „Jack & Jones”, pentru produse din clasa 25

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru toate produsele în cauză

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât camera de recurs a apreciat în mod eronat că exista un risc de confuzie între mărcile respective; încălcarea articolului 43 alineatul (2) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât nicio dovadă a utilizării nu a fost prezentată camerei de recurs pentru marca britanică nr. 2 063 437.

Recurs introdus la 19 ianuarie 2009 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței pronunțate la 4 noiembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-87/07, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-16/09 P)

(2009/C 55/86)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurrent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- În orice caz:
 - (A.1) anularea în întregime și fără nicio excepție a ordonanței atacate;
 - (A.2) declararea faptului că acțiunea din primă instanță era perfect admisibilă
- În principal:
 - (B.1) admiterea în întregime și fără nicio excepție a cererilor reclamantului formulate în primă instanță;
 - (B.2) obligarea pârâtei la restituirea către reclamant a tuturor cheltuielilor de judecată și onorariilor plătite de acesta, aferente atât procedurii în primă instanță, cât și în recurs
- Sau în subsidiar:
 - (B.3) Retrimiterea cauzei *de qua* Tribunalului Funcției Publice spre rejudecare, în altă compunere

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în speță este Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 4 noiembrie 2008, pronunțată în cauza F-87/07, Marcuccio/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt asemănătoare celor invocate în cauza T-9/09, Marcuccio/Comisia.

În special, recurentul susține că Tribunalul Funcției Publice nu s-ar fi pronunțat cu privire la un punct fundamental al litigiului, și anume posibilitatea de a prezenta o notă semnată de un medic. Se invocă de asemenea lipsa absolută de motivare și caracterul illogic al susținerilor privitoare la pretinsa inadmisibilitate a cererii de reparare a prejudiciului, al cererii ca Tribunalul să declare „existența actelor, faptelor și comportamentelor în cauză, precum și, cel puțin cu titlu incidental, caracterul lor ilicit” și al procedurii în primă instanță în ansamblul său.

Recurs introdus la 16 ianuarie 2009 de Comisia Comunităților Europene împotriva Hotărârii pronunțate la 4 noiembrie 2008 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-41/06, Marcuccio/Comisia

(Cauza T-20/09 P)

(2009/C 55/87)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Dal Ferro, avocat, C. Berardis-Kayser și J. Currall, agenți)

Cealaltă parte în proces: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia)

Concluziile recurente

- Anularea deciziei atacate;
- retrimiteră cauzei spre judecare Tribunalului Funcției Publice, pentru a statua cu privire la celelalte motive ale recurenței.

Motivele și principalele argumente

Prezentul recurs este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice (TFP) (Camera întâi) din 4 noiembrie 2008, prin care a fost anulată decizia recurenței din 30 mai 2005 de obligare a reclamantului din primă instanță să își înceteze serviciul din cauza invalidității, constatată de comisia pentru invaliditate. În plus, TFP a stabilit suma de 3 000 de euro ca despăgubire pentru prejudiciul moral suferit.

Anularea se întemeiază exclusiv pe admiterea primului motiv invocat în cadrul acțiunii, care se referă la lipsa de motivare.

În această privință, recurenta arată că, prin adoptarea acestei soluții, prima instanță a săvârșit erori de drept concluzionând, în esență, că medicii care au participat la o procedură de invaliditate întemeiată pe articolele 53, 59 și 78 din Statutul funcționarilor trebuie să furnizeze, în susținerea concluziilor lor, o motivație similară celei necesare în procedura privind boala profesională sau care se desfășoară în temeiul articolului 73. Astfel, în opinia Comisiei, TFP a confundat cele două proceduri, cu consecința îngreunării nejustificate a procedurii privind invaliditatea.

Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2009 — CNOP și CCG/Comisia

(Cauza T-23/09)

(2009/C 55/88)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Conseil National de l'Ordre des Pharmaciens (CNOP) (Paris, Franța), Conseil Central de la Section G de l'Ordre National des Pharmaciens (CCG) (Paris, Franța) (reprezentanți: Y.-R. Guillou, H. Speyart și T. Verstraeten, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziei în litigiu și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamanți.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții solicită anularea Deciziei C(2008) 6524 a Comisiei din 29 octombrie 2008 prin care Comisia dispusese, în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 ⁽¹⁾, ca reclamanții să se supună unei inspecții având ca obiect participarea acestora la și/sau punerea în aplicare eventuală a unor acorduri și practici concertate contrare dispozițiilor articolelor 81 CE și/sau 82 CE.

Acest comportament s-ar fi manifestat sub forma unor decizii prin care se urmărea împiedicarea farmaciștilor și/sau a persoanelor juridice să intre pe piața serviciilor de analize de biologie medicală, restrângerea activității acestora pe piață sau excluderea acestora de pe piață, printre altele prin neînscirerea farmaciștilor și/sau a persoanelor juridice care doreau să presteze servicii de analize de biologie medicală în Tabloul Secțiunii G și prin neactualizarea înscrierii acestora în Tablou.

În susținerea acțiunii, reclamanții invocă trei motive întemeiate pe:

- o încălcare a principiului potrivit căruia deciziile instituțiilor comunitare trebuie adresate unor entități care au personalitate juridică, întrucât Ordre National des Pharmaciens este de asemenea destinat al deciziei atacate, fără a avea însă o astfel de personalitate;
- o încălcare a obligației de motivare, întrucât Comisia nu identifică în mod clar entitatea care poate constitui o întreprindere sau o asociație de întreprinderi în sensul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 și întrucât nu indică motivele care justifică o astfel de calificare;

— o încălcare a articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003, în măsura în care nici reclamanții și nici Ordre National des Pharmaciens i) nu ar fi întreprinderi, având în vedere că nu desfășoară o activitate economică sau ii) nu ar putea fi calificați drept asociații de întreprinderi în condițiile în care regroupează membri care nu desfășoară cu toții activități economice și care nu ar îndeplini criteriile de identificare a unei asociații de întreprinderi degajate de Curte în cazul asociațiilor profesionale care au misiuni publice.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acest comportament s-ar fi manifestat mai ales sub forma unor decizii prin care se urmărea împiedicarea farmaciștilor și/sau a persoanelor juridice să intre pe piața serviciilor de analize de biologie medicală, restrângerea activității acestora pe piață sau excluderea acestora de pe piață.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un motiv unic întemeiat pe încălcarea principiului potrivit căruia deciziile instituțiilor comunitare trebuie adresate unor entități care au personalitate juridică, întrucât destinatarul deciziei în litigiu nu mai exista la momentul adoptării deciziei.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 21 ianuarie 2009 — Biocaps/Comisia

(Cauza T-24/09)

(2009/C 55/89)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Biocaps (Orsay, Franța) (reprezentanți: Y.-R. Guillou, H. Speyart și T. Verstraeten, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei în litigiu și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta, entitate juridică responsabilă cu exploatarea laboratorului Champagnat Desmoulins Philippakis solicită anularea Deciziei C(2008) 6524 a Comisiei din 29 octombrie 2008 prin care Comisia dispusese, în temeiul articolului 20 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1/2003 (¹), ca laboratorul menționat, precum și toate entitățile controlate direct sau indirect de acesta să se supună unei inspecții având ca obiect participarea acestora la și/sau punerea în aplicare eventuală a unor acorduri și practici concertate contrare dispozițiilor articolelor 81 CE și/sau 82 CE.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 17 decembrie 2008 — Groupe Perry și Isibiris/Comisia

(Cauza T-132/98) (¹)

(2009/C 55/90)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 312, 10.10.1998.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 18 decembrie 2008 — Fédération nationale du Crédit agricole/Comisia

(Cauza T-98/06) (¹)

(2009/C 55/91)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a patra a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 131, 3.6.2006.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 27 noiembrie 2008 — Klug/EMEA

(Cauza F-35/07) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți temporari — Neprelungirea unui
contract pe durată determinată — Raport de evaluare defavo-
rabil — Hărțuire morală)

(2009/C 55/92)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bettina Klug (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți:
inițial W. Grupp, avocat, ulterior S. Zickgraf, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente (EMA) (repre-
zentanți: V. Salvatore, S. Vanlievendael, agenți, asistați de H.-G.
Kamann și N. Rößler, avocați)

Obiectul

Anularea deciziei Agenției Europene pentru Medicamente prin
care a fost respinsă reclamația reclamantei având ca obiect
prelungirea contractului de muncă — Solicitarea întocmirii unui
nou raport de evaluare — Cerere de acordare de daune interese.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 140, 23.6.2007, p. 45.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din
20 ianuarie 2009 — Klein/Comisia

(Cauza F-32/08) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Pensii — Pensie de invali-
ditate — Deces — Noțiunea „copil în întreținere” — Arti-
colul 2 din anexa VII la statut — Despăgubire de deces —
Ajutor de deces — Pensie de orfan)

(2009/C 55/93)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Marie-Claude Klein (Grasse, Franța) (reprezentanți: S.
Rodrigues și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D.
Martin și K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Anularea Deciziei AIPN din 4 mai 2007 prin care se refuză
acordarea în favoarea reclamantei a unui ajutor de deces, a unei
despăgubiri de deces și a unei pensii de orfan.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Doamna Klein suportă totalitatea cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008, p. 36.

Acțiune introdusă la 17 decembrie 2008 — Petrilli/Comisia**(Cauza F-100/08)**

(2009/C 55/94)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: Alessandro Petrilli (Grottammare, Italia) (reprezentanți: J.-L. Lodomez, J. Lodomez, avocați)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei AIPN privind stabilirea locului de reședință principală a reclamantului.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei prin care AIPN a respins stabilirea reședinței principale a reclamantului în Italia;
- în măsura în care este necesară, anularea deciziei pe care Comisia ar putea fi nevoită să o adopte ca urmare a reclamației formulate de reclamant în urma comunicării unor noi elemente de probă;
- obligarea Comisiei la plata, pentru sumele datorate în temeiul aplicării retroactive a coeficientului corector Italia, începând cu 1 iulie 2007, a dobânzilor la rata stabilită de BCE pentru operațiunile principale de finanțare, aplicabile în perioada respectivă, majorată cu două puncte;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 15 decembrie 2008 — Marcuccio/Comisia**(Cauza F-102/08)**

(2009/C 55/95)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avvocato)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei de respingere a cererii reclamantului având ca obiect, pe de o parte, repararea pretinsului prejudiciu ca urmare a mutării bunurilor personale care se găseau în locuința de serviciu din Luanda și, pe de altă parte, distrugerea documentației referitoare la bunurile transportate și restituirea posesiei asupra acestora

Concluziile reclamantului

- Constatarea inexistenței unui temei legal pentru adoptarea acesteia sau, în subsidiar, anularea deciziei de respingere a cererii sale din 1 septembrie 2007 și, în măsura în care este necesar, a deciziei de respingere a reclamației formulate la 20 martie 2008;
- în măsura în care este necesar, constatarea inexistenței unui temei legal pentru adoptarea acesteia sau, în subsidiar, anularea notei din 18 iulie 2008;
- constatarea faptului că, la 30 aprilie 2003 și la 2 mai 2003, agenți ai pârâtei sau reprezentanți ai acesteia au pătruns în locuința reclamantului împotriva voinței sale, au făcut fotografii, au întocmit o listă cu presupusele efecte personale ale reclamantului, au evaluat fiecare obiect de pe listă, au pătruns în interiorul autovehiculului reclamantului, au intrat în posesia efectelor personale și a autoturismului reclamantului și l-au evacuat pe reclamant din locuință și din dependență;
- constatarea și declararea ilegalității acestor fapte;
- obligarea pârâtei să întocmească o listă care să identifice cu acuratețe fiecare element din documentația relevantă referitoare la faptele menționate și notificarea acestei liste reclamantului, în scris;
- obligarea pârâtei să procedeze la distrugerea materială a fiecărui element din această documentație și să notifice reclamantului distrugerea;
- obligarea pârâtei la restituirea efectelor personale ale reclamantului;
- obligarea pârâtei să plătească reclamantului suma de 722 000 de euro sau o sumă în quantum mai redus sau mai ridicat pe care Tribunalul o consideră echitabilă, pentru repararea prejudiciului cauzat prin faptele menționate;
- obligarea pârâtei să plătească reclamantului dobânzi de la data cererii sale din 1 septembrie 2007 și până la plata efectivă a sumei de 722 000 de euro;
- obligarea pârâtei să plătească reclamantului, pentru repararea prejudiciului cauzat prin neîntocmirea listei de documentație și prin lipsa notificării ei reclamantului, suma de 100 de euro pe zi sau a unei sume în quantum mai redus sau mai ridicat pe care Tribunalul o consideră echitabilă, începând de mâine și până la data notificării listei reclamantului;

- obligarea pârâtei să plătească reclamantului, pentru repararea prejudiciului cauzat prin neefectuarea distrugerii materiale a documentației, suma de 100 de euro pe zi sau a unei sume în cuantum mai redus sau mai ridicat pe care Tribunalul o consideră echitabilă, începând de mâine și până la data notificării distrugerii documentației;
- obligarea pârâtei să plătească reclamantului, pentru repararea prejudiciului cauzat prin nerestituirea obiectelor personale ale reclamantului, suma de 100 de euro pe zi sau a unei sume în cuantum mai redus sau mai ridicat pe care Tribunalul o consideră echitabilă, începând de mâine și până la restituirea bunurilor;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 9 ianuarie 2009 — Putterie-De-Beukelaer/Comisia

(Cauza F-1/09)

(2009/C 55/96)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Françoise Putterie-De-Beukelaer (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu o admite pe reclamantă la procedura de atestare 2007

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei AIPN din 30 septembrie 2008 de respingere a reclamației reclamantei privind decizia prin care s-a declarat inadmisibilitatea candidaturii sale la procedura de atestare 2007;
- anularea deciziei AIPN prin care s-a declarat inadmisibilitatea candidaturii sale la procedura de atestare 2007;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 19 ianuarie 2009 — Menghi/ENISA

(Cauza F-2/09)

(2009/C 55/97)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Achille Menghi (Cagliari, Italia) (reprezentant: L. Defalque, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor și Informațiilor

Obiectul și descrierea litigiului

Anulare a deciziei de neconfirmare, după stagiul, a contractului reclamantului, precum și cerere de despăgubiri pentru prejudiciul financiar și moral suferit.

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei din 3 octombrie 2008 de respingere a reclamației formulate de reclamant împotriva Deciziei AHCC din 14 martie 2008 de neconfirmare a contractului acestuia;
- în consecință, anularea Deciziei AHCC din 14 martie 2008 de neconfirmare a contractului reclamantului;
- obligarea AHCC la plata despăgubirilor către reclamant pentru prejudiciul financiar suferit prin neconfirmarea contractului său de angajare pe 3 ani, pentru prejudiciul financiar suferit din cauza cheltuielilor medicale pe care a trebuit să le efectueze, pentru prejudiciul moral suferit din cauza hărțuirii psihologice;
- obligarea Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor și Informațiilor la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 16 ianuarie 2009 — Ridolfi/Comisia

(Cauza F-3/09)

(2009/C 55/98)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Roberto Ridolfi (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: N. Lhoëst, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea Deciziei AIPN de a refuza reclamantului beneficiul reutilizării și menținerea alocațiilor școlare majorate pentru cei doi copii mai mari ai săi.

- în măsura în care este necesar, anularea deciziei explicite a Comisiei din 6 octombrie 2008 de respingere a reclamației introduse de reclamant în temeiul articolului 90 alineatul (2) la 5 iunie 2008;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Concluziile reclamantului

- Anularea Deciziei AIPN din 5 martie 2008 prin care se refuză reclamantului beneficiul reutilizării și menținerea alocațiilor școlare majorate pentru cei doi copii mai mari ai săi;
- anularea oricărei decizii a Comisiei adoptate în aplicarea Deciziei AIPN din 5 martie 2008, citată anterior, în special a notei șefului unității „Drepturi și obligații ale funcționarilor și ale agenților contractuali” din Direcția Serviciul extern a DG RELEX din 12 decembrie 2008, prin care se proceda la recuperarea sumei de 1 295,38 euro;

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 18 decembrie 2008 — Gippini Fournier/Comisia

(Cauza F-21/08) ⁽¹⁾

(2009/C 55/99)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008, p. 33.